

Молодіжний ВІСНИК

Громадська газета №25 (50) січень - лютий 2009 р.
Державного професійно-технічного навчального закладу
“Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище”

БУДНИ
- III місце в обласному конкурсі на кращу авторську систему виховної роботи в ПТНЗ у номінації «Краща авторська система виховної роботи у професійно-технічному навчальному закладі м. Вінниці»;
- I місце в обласному огляді-конкурсі ПТНЗ на кращу організацію діяльності правового гуртка, клуб-лекторій «Феміда»;
- I місце у конкурсі сайтів серед ПТНЗ області;
- I місце на Кубок області серед ПТНЗ з баскетболу серед юнаків;
- II місце в зимовому чемпіонаті України з велосипедного спорту на треку в командній гонці серед чоловіків зайняв Ошовський Vadim, учень групи № 2;
ТАПЕРЕМОГИ
- I та II місця в обласному конкурсі фахової майстерності з професії «Оператор комп’ютерного набору» здобули учні групи № 11 Сурогін Ігор та Стежар Віктор;
- III місце учень групи № 11 Сурогін Ігор посів у IV етапі Всеукраїнського конкурсу фахової майстерності серед учнів ПТНЗ України з професією «Оператор комп’ютерного набору»;
- I місце серед ПТНЗ області в легкоатлетичній естафеті, присвяченій Дню Перемоги;
- I місце в комплексному заліку команда юнаків училища посіла у змаганнях ФПК серед ПТНЗ області «Козацький гард»
- I місце у змаганнях на Кубок області серед ПТНЗ з міні-футболу серед дівчат;
- III місце у Всеукраїнському конкурсі на кращий Інтернет-сайт професійно-технічних навчальних закладів України;
- I місце у Всеукраїнському конкурсі «Бібліотекар професійно-технічного навчального закладу 2008» у номінації «Бібліотекар міських ПТНЗ»;
- V місце зайняв учень групи №11 Служний Антон в Першості світу по греко-римській боротьбі серед спортсменів з вадами слуху;
- I місце на конкурсі телекомуникаційних проектів Молодіжної конференції у Ялті

Шановні, жінки!

Надзвичайно важлива та велика роль жінки в кожному суспільстві. Вона є джерелом енергії, яка живить все живе та прекрасне на нашій планеті. Без неї, без її участі немає сім’ї, немає розвитку, немає держави.

Дуже важливо, щоб жінку ніколи не покидала ніжність, чуйність, доброта у повсякденному житті, її одвічна місія - бути берегинею на віки.

В день жіночого свята хай Вас не покидає відчуття того, що Ви потрібні рідним, близьким і коханим. Високо несіть честь жінки, будьте коханими та бажаними.

Здоров’я міцного, творчих успіхів та особистого щастя.

З повагою директор ДПТНЗ "ВМВПУ"

О.Д.Дмитрик

Зі святом Вас, дорогі жінки!

У цей світливий день прийміть найщиріше вітання з прекрасним весняним святом краси і любові - 8 Березня.

Добре і ласкаві, мужні і вразливими, такі хоробрі і такі тендітні, Ви - найдорожче, що є в житті чоловіків.

Хранительки домашнього вогнища, берегині роду людського, Ви народжуєте і виховуєте дітей, передаючи з покоління в покоління традиції високої духовності, культури, працьовитості.

Все найсвітліше, що є у нашому житті, - весна, радість, щастя, кохання, пов’язане з Жінкою - берегинею роду людського.

Від усієї душі бажаю Вам здійснення всіх життєвих планів, надій і мрій! Нехай кожний день Вашого життя буде світлим і сонячним, дарує радість творчого натхнення, приємні несподіванки і душевний комфорт!

Заступник директора з ВР
Атаманенко Д.І

Заступник директора з НВР
Тютюнник М.М.

ВІТАЄМО ВИПУСКНИКІВ 2009 РОКУ

На фото: директор училища вручає диплом з відзнакою учню групи № 16 Лівому Андрію

В січні 2009 р. пролунав останній дзвоник для випускних груп № 16 "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець" та гр. № 25 "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно - обчислювальних машин", а в лютому останній дзвінок пролунав для учнів групи № 44, які навчалися за спеціальністю "Діловодство".

Промайнули півтора року навчання - дні, місяці насищеної кропіткої роботи. З глибоким болем та смутком і водночас нестримною радістю, учні випускних груп сьогодні залишають рідне Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище.

На святковій лінійці після виконання державного Гімну України зі словами привітання звер-

нувся до учнів директор училища Дмитрик О.Д., який привітав випускників із закінченням навчального закладу, отриманням дипломів кваліфікованого робітника та побажав усім міцного здоров'я та вдалого старту у самостійне життя.

Привітала випускників 2009 року класний керівник групи №16 Джус М.В., куратор групи № 44 Черниш Т.М., випускниця групи №16, відмінниця навчання, переможниця обласного конкурсу "Міс Профтехосвіта - 2007" Аліна Олійник.

Всіх присутніх на святковій лінійці привітала піснею "Випускний" учениця групи №38, солістка вокального ансамблю "Зорепад", Ольга Кузьменко.

Відмінникам навчання групи №16 Олійник Аліні, Лівому Андрію, групи №25 Побережному Артуру, групи № 44 Балан Катерині вручили дипломи з відзнакою, цінні подарунки та Почесні Грамоти.

Всім випускникам училища хочеться побажати йти до поставленої мети, долати труднощі та пере-

На фото: директор училища вручає диплом з відзнакою учню групи № 16 Олійник Аліні

шкоди... Нехай доля простелиться широким квітучим шляхом, на якому будуть зустрічатися лише хороші люди.

Не варто зупинятися на досягнутому, потрібно самовдосконалюватися, об'єктивно оцінювати себе та інших.

Необхідно пам'ятати, що все залежить тільки від Вас!

На фото: випуск групи № 25

На фото: випуск гр. № 16

Чорна О.М..

Ковтун Тіна

На крилах душі в небеса відлітаю,
І кружляю під сонячним щедрим теплом,
Я його пізнаю, але може вже знаю,
Може був він колись нерозгаданим сном.

Я вдивляюся в ті очі, що мене турбували,
В них я бачу кінець для світила життя,
Вони грізно дивились, та навіть не знали,
Що без них не живу, а тікаю в буття.

Коли ніжно торкалась голівоньки квітки,
Та хилила чоло до зігрітих долонь,
Зверху бились із вітром оголені віти,
Що були грізно взяті в негоди полон.

Ту журбу у відвертих листах я ховала,
Поселила назавжди у квітці добра,
Зірка - айстра з прощенням із неба упала,
Більш немає весни, тільки пам'ять моя...

Мазуренко С.П.

Заховай мене у своєму серці,
Відігрій, роздумхай печаль,
Наш супротив у вічному герці
Хай затулить на хвильку вуаль.
З моїх вуст поцілунком зітри
Полину степового смак,
У долину п'янку заведи,
Де трава шепотить тільки "так".
Заховаєшся я в твоїм серці,
Розчиняєшся, як лід, у воді,
На цю хвильку у вічному герці
Підкорюєшся, коханий, тобі.

Ткаченко Ліля

Живу тобою

Бриняť тобою всі дороги,
Відлунюють тобою всі мости;
І линуть несподівані тривоги
В той край, куди спішать мої листи.
Не одшуміло ще тобою літо,
Тобою і весна не одцвіла,
І не зівянути в безнадії квіти,-
Живу я тим, що у тобі знайшла.

Якби ти знов...

Якби ти знов, як боляче і важко
Змиритись з тим, що ти тепер не мій.
Скажи, чому, немов малеча в казку,
Я вірю у правдивість ворожінь?
Чаруєтиша, змушує мовчати.
Востаннє сльози на очах...
Як добре те, що вмію я прощати,
Долати стражданням вистелений шлях.

Люди завжди закохувались, закохуються і закохуватимуться допоки стоїть світ. І як тут не погодитись зі словами легендарного поета, незрівнянного барда, Володимира Ви-соцького: "Я дышу - і, значить, я люблю! Я люблю - і, значить, я живу!". Неможливо уявити собі життя без кохання, так як і не буває птаха без неба, веселки без сонця, землі без квітів...

Ще у глибоку язичеську давнину люди влаштовували свята на честь покровителів кохання - прекрасних богинь, у подобі вічно юних, світлих, ніжних дів. Древні римляни щорічно 15 лютого святкували Lupercalia - фестиваль еротизму на честь богині кохання Juno Februata.

На Русі був свій "день закоханих": День Петра і Февонії - подружньої пари - князя Петра і діви Февонії, яка вилікувала його від прокази. Свято це відзначали на Русі 8 липня і приурочували святкуванню Івана Купала.

Проте сучасне, багатьма улюблене свято Святого Валентина має свою історію й свого засновника. Відома романтична й бентежна легенда про походження цього свята. Священник, а за іншою версією єпископ, Валентин жив у III ст. н.е. у часи правління імператора Клавдія II. Народився він у римському місті Терні, де і здійснював служіння. Імператор, заклопотаний нестачею солдат бачив причину проблеми в тому, що у солдат були сім'ї, про які потрібно було піклуватись. Так, Клавдій вирішив, що одружений солдат - поганий солдат і видав указ, що забороняв воїнам одружуватися. Проте, не дивлячись на всі заборони, як мовиться "серцю не накажеш", і солдати продовжували закохуватися. Добрий, романтичний, чуйний служитель Божий - Валентин, наперекір всьому, став таємно благословляти закоханих. Говорять, що, окрім цього, він ще і допомагав закоханим, передаючи записки, вигадуючи романтичні зізнання для тих солдат, які не уміли красномовно викладати свої думки передавав квіти, навіть допомагав закоханим, що посварилися, примирятися.

Звичайно ж, дуже скоро про "злочинну" діяльність молодого християнина дізналися власті імперії, яка славилася своєю повагою до законів (до цього дня ми багато в чому живемо за Римським Правом). В кінці 269 року Валентина заарештували і засудили до страти. Але і там, за переказами, любов не залишила його. Кажуть, що він закохався в сліпудочку начальника в'язниці, яку навіть вилікував від сліпоти. У ніч перед стратою він написав їй зворушливий лист, який дівчина прочитала вже після його смерті. Дата страти Валентина збіглась з римськими торжествами на честь юнони, язичеської богині любові. Цей день в Римі вважали початком весни.

Не дивно, що про цю люблячу і нескінченно добру людину не забули люди. Пройшло 2 століття, і католицька церква канонізувала Валентина як мученика за віру, а указом Папи 14 лютого стало вважатися Днем Святого Валентина, а святий Валентин - його заступником.

У Західній Європі день Святого Валентина відзначається з XIII століття, в США з 1777 року, в країнах же колишнього Радянського Союзу відкрито відзначається цей день починаючи з 1990 року.

Створення першої валентинки приписується Чарльзу, Герцогові Орлеанському, що жив у XV столітті. Сидячи в одиночній камері, він вирішив боротися з нудьгою і придумав собі оригінальне заняття: писати вишукані любовні послання своїй дружині. Але найбільшого розквіту валентинки досягли в XVII столітті.

Безліч прекрасних божевіль здійснюються цього дня закоханими. У більшості країн з самого ранку вулицями міст квапляться чоловіки з букетами квітів, а увечері молодь парами виходить на вулиці, гуляючи, вирушаючи в кіно, театри, кафе і ресторани.

Тож нехай же Любов оселиться в кожному серці! Кохайте, творіть, здійснюйте подвиги в ім'я коханих!

Матеріал підготувала

ДЕНЬ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА

Согреет пусты в этот день зимний
Сердечко весенним теплом!
Любви пожелать взаимной,
Улыбок, везенья во всем!!!
8 группа вітає усіх закоханих
з цим чудовим святом
Святого Валентина!!!

Перехрестя кохання

Кохання - це особливий стан душі, коли закохана особистість, в першу чергу, прагне зробити щасливим того, хто поряд з нею. Тож вся молодь з нетерпінням чекає свята всіх закоханих - Дня Святого Валентина".

12.02.09 вихователі Маньківська Г.Г., Лисюк Л.М., Бондар Т.І., культурні організатор Чорна О.М. та художній керівник Шикиринський А.Г. організували для мешканців гуртожитку розважальну програму, у рамках якої журі визначало найкращу пару вечора.

В конкурсі взяли участь чотири пари: Огерчук Олексій гр. №18-Качур Іванна гр. №34; Лисий Сергій гр. №10 - Дзюба Люда гр. №41; Захожа Олена гр. №14 - Грабар Сергій гр №39, Сидоренко Олег гр. №21- Войнаровські Руслана гр. №42.

Дівчата співали пісні про кохання, хлопці говорили чарівні слова та танцювали. Закоханні показували один одному пантоніми та відповідали на різноманітні запитання.

За підсумками журі найромантичнішою, найенергійнішою, найкращою парою вечора стали: Сидоренко Олег та Войнаровська Руслана. Піснями про кохання вітали: Портей Світлана гр. №8, Калінушка Марина гр. №3, Ситник Рома гр. №26. Ведучі Ляшенко Ярослав гр №48, Танцюра Світлана гр №3 провели з глядачами гру - лотерею. Переможці конкурсу були нагороджені подарунками. А на завершення для всіх учнів була дискотека.

Багато було сказано гарних слів, подаровано велику кількість щиріх посмішок та закоханих поглядів. Тож подаруйте коханим свято, кажіть їм про свої почуття, але не тільки 14 лютого, а кожного дня!

Культурні організатор
Чорна О.М.

Чи правильно сучасна молодь розуміє слово "кохання"?

Кохання... люди так часто плутають його з чимось іншим. Для когось це стає миттєвим поривом пристрасті, і лише половина із нас знаходить істину цього слова у своєму серці.

Більша половина людей будують свої стосунки на обов'язках і тільки тому, що звикли одне до одного, але кохання під владне не всім; любити можна не кожного, адже кохати - це жити життям того, кого кохаєш.

Деякі підлітки, відчувши на собі відтінок кохання, розуміють що "кохання" і "кохати" це дві різні речі. Кохання - це коли два серця зливаються в одне. Якщо добре твої коханій людині, то добро примножується, а якщо погано, то воно ділиться навпіл.

Кохати - це спроба дати свое кохання тому, кому це зовсім не потрібно. Це почуття лише однієї половинки, которая страждає, сподіваючись на взаємність.

Можливо, зараз це тільки мрії, і те кохання, що було колись, не буде схоже на те, що показує сучасна молодь:

... "Коли кохані люди разом, світ здається казкою. Вони потопають в коханні, надії, ласку. Але завжди настає такий момент, коли вони одне одному починають набридати. Починаються сварки, образи, докори. В кінцевому результаті відносини руйнуються і їм здається, що не може все далі продовжуватися, і вони

розлучаються. Але через деякий час він розуміє, що не може без неї жити, він страждає, ревнує, духовно гине. І тут настає час гордості. Він не знає, що робити: все в собі стримуває, чи відкрити їй свої почуття. А можливо, краще промовчати. Серце каже йому: "вперед!", а розум шепоче: "не треба". І вона намагається бути гордою, але при зустрічі з ним, її серце тихо плаче. Час іде, вона знаходить йому заміну, просто, щоб довести, що не пропаде одна. Вона не кохає цього іншого, але така доля і в неї немає вибору. З часом він дізнається, що в неї з'явився інший. В душі його поїдають ревнощі, він напивається, щоб забутись. Коли приходить в себе, шукає дівчину, будь-яку, щоб помститись. В результаті, у неї є свій хлопець, а у нього своя дівчина. Але їм доводиться тільки вбивати своє кохання."

Учні групи 42
Іллічова Наташа,
Гнатишина Саша.

Навіщо ж доводити все до цього? Робіть висновки, не робіть дурниць і бережіть своє кохання.

Нехай кожна людина відчує таке почуття, як кохання і буде коханою!

З найкращими побажаннями, Петрова В.О.

"Не поспішайте освідчуватись у коханні, не перевіривши свої почуття, адже на все потрібний час..."

Приєднується до всіх побажань
Синявська О.П.

СЕРЦЕСПІВ

Материнське щастя

Просто доля не всіх пам'ятає...
Сама, як дівчина, стоїть калина,
Хата і яблуня - її це родина.
Та люди красу її не цінують,
Всі думи і мрії калини зруйнують;
Ягоди, червоне намисто, обірвуть,
А їй, не помігши, далеко поїдуть...
Так само й матері живеться.
В серденько до неї горе крадеться:
Діти прийдуть лише на хвилину,
А мати дивиться на дорогу годину.
Чому доля від горя не страхує?
Чому дитина матір не шанує?
А відповідь лише одна буває:
Просто доля не всіх пам'ятає...

* * *

Я - юний листочок в вишневім саду,
Я - ніжний присмак в солодкім смаку.
Вітер лоскоче, неначе дитину,
У тиху і лиху мою хвилину.
В гаю розкішнім обличчя мое сяє,
Як річечка тиха, волосся грає...
Та шкода, що юність моя пролітає,
Вона пролетить, а мене чи згадає?..
Дивлюся у воду - мое відзеркалля,
Дивлюся на картину - мое це кохання,
Та всім відомо, що усе минає,
І юність моя літаком відлітає.

* * *

Обратить своё внимание.
Оторваться на мгновенье -
Это даже не признанье,
Просто ветра дуновенье.
Наша жизнь полна моментов,
Из каких-то там фрагментов,
Без притворных сантиментов,
Не лишенных комплиментов
Оторваться на минутку,
Потеряться не на шутку.
Ведь бывает скучно жутко
Жить по правилам желудка
Оторваться на минутку,
Потеряться на мгновенье -
Ведь бывает просто жутко
Жить по правилам забвенья.
Это наше нежеланье,
Не забота, не призванье -
Это вовсе не признанье,
Не любовь, а заклинанье
Обратить своё внимание,
Осознать своё призванье
Отозваться на признанье
Ветер, где же твое
лобзанье?!

Вже я не близько, а далеко...
Без Вас мені зовсім нелегко,
Сумую, мамо, я без Вас:
Життя розвело зараз нас.
Далеко я ... і нещаслива,
На Україні - моя родина!
Щастя мені приносить сім'я,
То я навіки - донька твоя!
Не забуду, клянусь, не забуду
І для Вас, також, щастя здобуду!!!

Кондрашкіна Наталя
учениця гр.№ 3

* * *

Зоря

Зоря десь там, у вишніні,
Зоря - перлинка у струмку,
Зоря - вказівка у житті,
Коли шукаєш ти дорогу.
Це та нездійснена мета,
Це щира, потаємна мрія
Така далека й дорога
На краще золота надія.

* * *

Моя ти радість, втіха і надія,
Водночас біль переживання ти,
До тебе, мов на крилах я летіла,
Через усі тернистій шляхи.

Это то, к чему нужно
прислушаться,
Присмотреться внимательно,
пристально!..
Корабли приближаются

к пристани,
Веря в кромку земли
так неистово...

Пропонуємо до Вашої уваги
деякі роботи літературно-
мистецького альманаху

Альманах містить літературні
спроби учнів ДПТНЗ «ВМВПУ», по-
етичний доробок педагогічних пра-
цівників училища.

Засобами поезії та художніми
засобами передається краса і
неповторність навколошнього
світу, любов до рідної землі,
щирість почуттів, роздуми про
сущність людського життя.

Продовження в наступних номерах
газети.

МОЗАЇКА

До тебе лину, мов дитя до матері,
Як пташеня мале до неба підліта.
Для мене сяєш, мов лицарські лати,
Мов промінь сонця, що пронизує літа.

Мое село, далеко я, на жаль,
І серце стало каменем важким.
Для мене ти і втіха, і печаль,
Для мене завжди будеш ти таким.

Віндр Ярослава
учениця групи № 23

Мова українського народу
Чарівна, свіжа і ніжна
в Україні мова,
Вона чиста і прозора,
ніжно - пелюсткова.
Її чути у нас всюди, -
Хоч не знає дехто з нас,
Як вона потрібна людям,
Рідна мова повсякчас.
Тож давайте цінувати,
Берегти і шанувати,
Бо в майбутньому без мови -
Україні не бувати.

Бронзова Вікторія
учениця гр.№ 3

Как жаль, что не умеем мы хранить
Все то, что нам Господь дает для счастья,
И оттого в нашей судьбе ненастье
И путеводная порвалась нить...
И разве так умеем мы любить
Не растлевая свою душу страстью.
И все, что есть и кем должны мы быть,
Свободны ли, или под чьей-то властью?..

Как жаль, что не умеем мы ценить
Воистину бесценные предметы.
И всё стараемся побольше ухватить
И веруем не в Бога, а в приметы...
Как тяжело облечься простотой
Не упадая за фетиш и славу,
Чтоб истинной светиться красотой
И стать Его подобием по праву!..

Как жаль, что не дано нам заключить
В объятиях весь мир, уйдя от склоки;
Но я надеюсь, что не вышли сроки
И колоколом сердце прозвучит
И верю я - оно не промолчит!..

26.07.07

Лапатанова С.А.

20 - ТА РІЧНИЦЯ ВИВЕДЕННЯ ВІЙСЬК З АФГАНІСТАНУ

У центрі Вінниці у сквері Козицького стоїть вежа, яка є окрасою і своєрідною візитною карткою міста над Бугом. Споруда є пом'яткою архітектури місцевого значення і внесена до переліку міської символіки. Проте мало хто знає, що знаменита вежа будувалася як водонапірна. Вежа збудована за проектом міського архітектора, цивільного інженера Г.Г. Артинова. 15 лютого у вежі 1993 р. було відкрито "Музей воїнів Віниччини, загиблих в Афганістані". Музейна експедиція складається з 5 - ти оглядових зал, у яких розміщені особисті речі загиблих, листи, фотографії надіслані з Афганістану.

Багато учнів нашого училища уже відвідало музей. 5 лютого в актовій залі училища відбулась зустріч із завідуючою музеєм Надією Степанівною та лікарем - хірургом, полковником у відставці - Портенко В'ячеславом

Макаровичем.

Лікар розповів учням, що коли його доставили в м. Кабул двоє колег, які прибули разом з ним, вони одразу захворіли, один - гепатитом, інший - анабіозом. Хвороби виникли у зв'язку з кліматичними умовами, адже денна температура піднімається вище 60 градусів, вночі падає до мінусових позначок. В Кабулі були створені два госпіталі - один на 500 ліжок - для поранених, інший на 800 - для солдатів з інфекційними захворюваннями. В'ячеслав Макарович на території Афганістану перебував 10 років, з 1979 по 1989 роки, лікарю довелося зробити 7 бойових виїздів, де біля операційного столу доводилось стояти до 12 годин, через його хірургічне відділення пройшли біля 20 000 поранених і хворих. За період перебування в Афганістані В'ячеслав Макарович був нагороджений багатьма орденами та медалями.

В кінці зустрічі заступник директора Атаманенко Д.І. висловив щирі слова подяки В'ячеславу Макаровичу, зусиллями якого залишили живими тисячі військовослужбовців під час бойових дій в Афганістані, а також велику вдячність висловив завідуючий музеєм Надія Степанівна за створення музею, за збереження світлої пам'яті про хлопців, які віддали життя за мир, інтернаціоналізм у пеклі Афганської війни, серед яких віддав своє життя і наш випускник 1981 року Съомкін Віктор Вікторович, який загинув 16 грудня 1987 року.

Після зустрічі Олена Михайлівна, культорганізатор училища, вручила гостям квіти і подякувала за патріотичне виховання учнівської молоді.

В неоголошенні війні в Афганістані (з квітня 1978 по 15 лютого 1989 р.) брали участь

- військовослужбовці - 620 тис. чол.
- робітники та службовці РА - 21 тис. чол.
- загинуло - 14 тис. 453 чол.
- санітарні втрати склали (по-

ранено, кантужено, травмовано)

- 53 тис. 753 чол.

Стали інвалідами:

I групи - 672 чол.

II групи - 4 тис. 216 чол.

III групи - 5 тис. 863 чол. В мирний час померли, пішли з життя з різних причин - 156 чол.

По Вінницькій області

Проходили службу в республіці Афганістан - 3193 чол. Загинуло:

- уродженців Вінницької області та прилеглих до неї - 168 чол.

- поховано на території області - 138 чол.

- пропали безвісти - 2 чол.

- отримали поранення - 182 чол.

- повернулись інвалідами - 116 чол.

I група - 5 чол.

II група - 53 чол.

III група - 58 чол.

Бойові нагороди вручено 704 чол.

В області проживають 3 тис. 112 учасників бойових дій в Афганістані та в інших країнах.

**Культорганізатор
Чорна О.М.**

Це - матері мова. Я звуки твої
Люблю, наче очі дитини...
О мова вкраїнська!...
Хто любить її,
Той любить мою Україну.
Володимир Сосюра

столітті щонайменше 40% цих мов вимрут. А це страшна втрата для людства, бо кожна мова - це геніальний прояв людського духу, унікальне бачення нашого світу. Справа в тому, що 95% тих шести тисяч мов охоплюють дуже малу частину населення світу. За даними ЮНЕСКО, ними розмовляють всього 4% людства.

Дейвід Кристал, один із світових експертів з питань мов, автор книги "Мовна смерть" вважає, що мовна різноманітність - це унікальна річ, і втрата кожної мови, збідлює наш світ.

Мовна різноманітність - це еквівалент людської різноманітності. Людство зазнало такого успіху на цій планеті, завдяки тому, що воно спроможне пристосуватися до найрозмаїтіших обставин. Я думаю, що мова - це інтелектуальний еквівалент наших біологічних можливостей. Дуже важливо, щоб наш розум весь час працював, і один шлях, яким можна це здійснити є через мову - це подивитися, як кожна мова по різному охоплює бачення світу. Щоразу, коли втрачаемо якесь мову, ми втрачаемо унікальне бачення світу.

Історія свята, на жаль, має дуже трагічне начало. Себто, святкуємо ми цей день з присмаком гіркоти. 21 лютого 1952 року у Бангладеші влада жорстоко придушила демонстрацію протесту проти урядової заборони на використання в країні бенгальської мови. Відтоді цей день у Бангладеші став днем полеглих за рідну мову. Минуло багато років. Аж у жовтні 1999 року на Тридцятій сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО було запроваджено Міжнародний День рідної мови, а починаючи з 21 лютого 2000 року, цей день відзначають і в нас, в Україні.

*Викладач укр. мови
та літератури
Ластівка І.В.*

Москаленко Марина
гр № 3

Рідна мова

Під світлом сонця золотого
Уся в заквітчаній траві,
На броні неба голубого
Живе й бує рідна мова.

Мов соловейка спів в гаю
Люблю так мову я свою,
Щоб не любив на світі більше,
А рідне слово - наймиліше.

Бо воно - мов в небі зорі,
Бо воно - мов перли в морі.
Можливо, щось забуду я
Ta мови рідної - ніколи!

Кондрашкіна Наталія
група №3

Мова

Бережи свою мову
Чисту, ніжну, барвінкову.
Звучить ніжно вона:
Як джерельна вода,
Як материні слова,
Завжди чарівна й молода.
Бринить вона в серці моїм,
Як сопілочка звучить,
Як джерельце дзюрчить.
Ніколи вона не змовкає
I з серця мого не тікає!..

Бронзова Вікторія
група 23

Мова українського народу

Чарівна, свіжа і ніжна
в Україні мова,

Вона чиста і прозора,
ніжно - пелюсткова.

Її чути у нас всюди, -

Хоч не знає дехто з нас,

Як вона потрібна людям,

Рідна мова повсякчас.

Тож давайте цінувати,

Берегти і шанувати,

Бо в майбутньому без мови -

Україні не бувати.

**Мазуренко Світлана Павлівна,
викладач української мови
i літератури**

Моя мова

Дзвін, дзвіночків передзвін,
І жоржини жаркий шептіт,
Айстрів, садових зорин,
Різникольоровий трепет,
Спів струмочків в низині,
І бурштин вишень у липні,
Голос пращурів в мені -
Моя мова, слова рідні.
В них - наука і кохання,
Плач бандури й спів козацький,
Голос нації зростання,
Мудрість і запал юнацький.
Сила духу в моїй мові
Тих, хто прагнув до свободи,
Хто вточив із серця крові,
Щоб вважали нас народом.

Mова - духовний скарб нації. Це не просто засіб людського спілкування, це те, що живе в наших серцях. Змалечку виховуючи в собі справжню людину, кожен із нас повинен в першу чергу створити в своїй душі світлицю, у якій зберігається найцінніший скарб - МОВА.

Недарма говориться, що без усякої іншої науки ще можна обйтися, а без знання рідної мови обйтися не можна. І це справді так. Людина, яка не хоче знати рідної мови, руйнує те, що повинно стати фундаментом її особистості.

Українська мова пройшла нелегкий шлях. Однак, попри всі перешкоди, для багатьох мільйонів людей вона була і є рідною, є мовою їхніх дідів, батьків і буде також мовою їхніх дітей. Ми щиро віримо, що краса і сила української мови пригорне до себе серця мільйонів інших людей.

21 ЛЮТОГО ми святкуємо МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ РІДНОЇ МОВИ. Цю дату визначено на 30-ій сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО в жовтні 1999 року, яка на голосила на важливій ролі мови в розвитку освіти, культури, для консолідації суспільства, формування нації і зміцнення держави.

Саме ми, заради прийдешніх поколінь, повинні зберігати і шанувати мову, як це робили наші славні предки. Тож, як писав Максим Рильський: "...Як парость виноградної лози племаймо мову...". Любімо свою рідну мову, бо з нею наше майбутнє і майбутнє України!

Люди говорять різними мовами. Їх нараховується приблизно 6 тисяч. На жаль, філологи попереджають, в XXI

А ВИ ХОТИЛИ Б СТАТИ СОЦІОЛОГОМ?

В рамках позакласної роботи з соціології учням, що навчаються за спеціальністю "Комерційна діяльність" була запропонована творча робота - провести соціологічне дослідження на одну з обраних тем. Найактивніше відгукнулись на цю пропозицію учні групи № 48. Вони самостійно окреслили коло проблем, які їх цікавлять, підготували власні гіпотези розв'язку, розробили анкети, провели серед однолітків опитування та презентували свої дослідження у формі публічного виступу перед одногрупниками. Завдання виявилося не з легких, адже воно передбачало, насамперед, вміння гостро сформулювати проблему, накреслити шляхи її розв'язку, вдало скласти анкету та ще й активно представити власні комунікативні вміння, а потім, проаналізувавши зібраний матеріал, підсумувавши все, проявити ораторські здібності. Що з того вийшло? Судити Вам, мій шанований читачу,...Слово дослідникам...

Ігор Кравченко

Освіта - один з найдавніших соціальних інститутів, що виник на потребу суспільства відтворювати і передавати знання, уміння, навики, готувати нові покоління для життя. У сучасному світі освіта - складне і багатоманітне суспільне явище, сфера передачі, освоєння і перероблення знань і соціально-го досвіду. Освіта інтегрує різні види навчальної виховної діяльності, їх зміст в єдину соціальну систему, орієнтує їх на соціальне замовлення, на соціальні потреби суспільства.

На мою думку, викладач начального закладу в сучасних соціокультурних умовах вбачається не просто транслятором науково-культурного й професійного досвіду (з цим успішніше спровалюють засоби масової інформації та нові інформаційні технології), а носієм незалежної істини, яка має бути засвоєна учнем. Центральний акцент в діалогічній культурі припадає на індивідуальність та індивідуальну свідомість, визнані права на власну думку та позицію іншого, незалежно від соціально-рольової позиції, яку він обіймає.

І у своїй роботі я намагаюсь вивести "ідеал сучасного викладача". Тобто, яким він повинен бути, які основні якості повинен мати для того, щоб як найкраще навчати, розуміти і спілкуватись з сучасними учнями.

Як і в кожній системі, в освіті є також свої недоліки. І на мою думку, основним недоліком є взаємовідносини учня і викладача, які на даний час, бажають бути країзими. Саме тому я вирішив дослідити цю проблему.

Дійсно, рефлексивні процеси, тобто процеси взаємного відображення в системі "викладач - учні", є необхідною умовою для створення організації взаємодії, комунікації та взаєморозуміння між вчителем та учнями. Головний момент рефлексивного керівництва - це постановка учня в позицію активного суб'єкта власної діяльності та розвиток у нього здатності до самокерування й самооцінки своєї діяльності, тобто формування в нього особистісних механізмів саморегуляції.

На мою думку, фундамент проблеми викладач-учень закладений ще за радянських часів. Радянська молодь була обмежена в своєму розвитку різними "кордонами" і заборонами. Відбувалось нав'язування ідеології, способів життя. Все осмислене життя радянської людини, проходило в певних рамках, які були вже обумовлені ще до її народження, в штучно створеному суспільстві, в якому не могло бути ніякого розвитку, тому що за ті рамки, які були встановлені владою, вийти було неможливо.

Сучасна молодь, на відміну від радянської, отримала свободу дій, вибору і слова. Це призвело до її всебічного розвитку. З'явилися нові цінності і інтереси. Сучасна молодь, а молодь є основним контингентом, який зараз здобуває освіту, вимагає

Учитель, на якого чекають...

"Ми не збираємося навчити учня "всюому", але ми повинні навчити його самоосвіті, навчити його самостійно, протягом усього майбутнього життя, коли поряд не буде ні лекторів, ні викладачів, вивчити все, що йому потрібно".

П. П. Блонський

певних змін в її системі, в напрямку творчого розвитку особистості. І на даний час ці зміни проводяться (Болонський процес).

Але є очевидним і те, що деякі викладачі, які задіяні в навчальному процесі є "нащадками" старої системи і це є вагомим мінусом у системі відносин викладач-учень. Очевидно, що учням чогось не вистачає у викладачах і вони завмерли в очікуванні якогось "нового виду викладачів", які б надихнули їх на навчання й на роботу.

Так на якого ж вчителя чекають сьогодні учні? Учителя, який не проявляє нестриманості, неповаги, недовіри до учнів, принижень та зверхності, а на впаки він, насамперед, повинен бути другом, помічником, терпеливим і ерудованим, справедливим, наділеним почуттям гумору, вести себе тактовно, стримано, терпляче тощо.

Він має змінювати методи навчання, працювати творчо з учнями, вводити інновації щодо способів викладання і тісно співпрацювати з учнями, не тільки навчати їх, а й виховувати і всебічно розвивати.

Стахова Анастасія

Яким я уявляю своє майбутнє?

Майбутнє повинно бути закладене в сьогодення. Це називається планом.

Без нього ніщо у світі не може бути гарним.
(Георг Кристоф Ліхтенберг)

Щодо планів і уявлень про своє майбутнє... Буду неоригінальною, але хотілося б після закінчення навчального закладу, в першу чергу, знайти цікаву і добре оплачувану роботу. Нітрохи не шкодую про свій вибір професії, хотілося б працювати за фахом, мати перспективи професійного зростання і досягти певних успіхів у цій сфері. Але головне, мабуть, навіть не в цьому. Хочеться стати людиною, яка може сама собі сказати: "Так! Я можу багато чого добрятися, і я це роблю!" Щось вже зроблено, значно більше ще попереду. Думаю, я на правильному шляху!

Також у своєму майбутньому Україну я бачу розвиненою, без економічної кризи, де немає безробіття, в суспільстві не має злочинності, байдужості, підлости. Можна мріяти дуже багато, але найбільше у майбутньому я

хотіла б бачити блакитне небо, квітучі сади, веселих безтурботних дітей, людей, які посміхаються один одному... Всього не перелічити...

Сьогодні подекуди ми спостерігаємо безрадісну картину: діти жебракують, люди похилого віку, які заслужили гідного відпочинку, риються у смітниках, зранку у громадському транспорті не проштовхатись. Та кому я це розповідаю, адже Ви самі це знаєте.

Мені, наприклад, дуже сумно на це дивитися - для своєї Батьківщини хочу іншої долі!

Коли здобуду вищу освіту, хочу мати можливість працювати за фахом, а не як доведеться.Хочу, щоб мої батьки на пенсії мали змогу жити гідно, без принизливої економії на всьому. Насправді ці "хочу" - безкінечні. Також хочеться, щоб українці відповідальніше ставились до природи рідного краю, адже буде злочином не зберегти цю красу для прийдешніх покоління.

Уявляю Україну років через двадцять, і вбачається мені відреставровані пам'ятники архітектури (замки, церкви, старовинні будинки), не спотворені написами на кшталт "Тут був Микола". На той час люди, сподіваюсь, навчаться не лише кидати сміття в урни, а й потрапляти в них, не ліпитимуть жуки на сидінні в метро, сучасна молодь не буде соромитися говорити українською мовою, буде вивчати історію України та традиції власного народу. З естради лунатимуть українські пісні, які глибоко западають в душу.

Не завжди легко жилося українському народу, та завжди справжні люди свого народу любили неньку-Україну.

Кожна людина, доросла вона чи мала, може бути важливою для розвитку майбутнього країни, а саме прожити своє життя з гідністю, не порушуючи загальнолюдських моральних принципів добра, любові, чесності, справедливості та порядності.

Нам потрібно вчитися творити добро на землі, нехай хоч і маленьке, старанно виконувати свої обов'язки, а найперший наш обов'язок - гарне навчання, тому що тільки освічена людина може бути корисною державі. Поки наша молодь не зрозуміє свого значення для країни, доки Україні і буди слабкою.

Дуже гарно сказав Григорій Савич Сковорода про місце людини у розвитку суспільства: "Майбутнім ми маримо, а сучасним гордуюмо: ми прагнемо до того, чого немає і нехтуємо тим, що є, так, ніби минуле може вернутися назад або напевно, мусить здійснитися сподіване". Сидіти і мріяти про краще можна, але у такому разі воно не настане. Можна любити Україну і втікати за кордон. Але чого варта така любов?

Не дивлячись на те, що відбувається зараз в Україні, я сподіваюсь, що майбутнє нашої держави буде створене кращими людьми.

Я вірю в українську долю. Одним словом, своє майбутнє я уявляю виключно у світлих та яскравих фарбах. Але щоб так було насправді, до цього потрібно докласти зусиль. Інакше - нічого не вийде. А народна мудрість каже: "Треба лише дуже захотіти - і все вийде!"

Стахова Анастасія Ляшенко Ярослав

Афоризми на запропоновану тему:

1. Все своє життя ми тільки й робимо, що позиціюємо у майбутнього, щоб заплатити сьогоденю.- (Сафір Моріц-Готліб)

2. Всі ми живемо за рахунок майбутнього. Не дивно, що його очікує банкрутство. (Крістіан Фрідріх Геббелль)

3. Зустрінеш майбутнє - поступися йому дорогою, і воно візьме тебе із собою. (Віктор Коняхін)

4. Майбутнє - у сьогоденні, але майбутнє - і в минулому. Це ми створюємо його. Якщо воно погане, у цьому наша провинна.

(Анатоль Франс)

Ляшенко Ярослав Як запобігти проблемі куріння?

Актуальність проблеми куріння на сьогодні є загальнознаною. Втім, ми навряд чи помилимось, якщо ствердимо, що в українському суспільстві зрушення її з мертвої, чи майже мертві точки, не вважається за першочергове завдання суспільної політики. Низький рівень життя населення, безробіття, швидкий ріст поширеності ВІЛ-інфекції, туберкульозу та інших "соціальних" хвороб, на перший погляд, повинні хвилювати більше, ніж така добре знайома "шкідлива звичка" як куріння. Не виключено, що підсвідомо суспільство навіть виправдовує поширеність даного зловживання як засобу хоча б тимчасового відсторонення від життєвих проблем в умовах зростаючої стресогенності.

Яка ж справжня значимість куріння в сьогодній Україні? Спробуємо звернутись до статистики. Підраховано, що у США, де куріння поширене значно менше, ніж в Україні, смертність від його наслідків перевищує смертність від СНІДу, алкоголізму та нещасних випадків, разом узятих. Щодо нашої держави, то смертність від ішемічної хвороби серця зумовлена в нас курінням на 30-40%, захворюваність на рак легені (який посідає перше місце у структурі загальної онкологічної захворюваності) - на 90%, онкозахворюваність будь-якої локалізації - на 30%. В Україні куріння є опосередкованою причиною 16-18% усіх випадків смерті, а серед чоловіків середнього віку (35-69 років) - 43%. Таким чином, на сьогодні в нашій країні куріння є однією з основних, а для деяких віково-статевих груп - основною причиною передчасної смерті. З огляду на наведені цифри, можливо, не буде здаватись такою дивною епідемія неінфекційних хвороб - серцево-судинних та онкологічних, яка поширилась по усій земній кулі протягом ХХ століття: адже поряд із нею мала місце пандемія поширеності куріння - загального і доведеного фактору ризику цих найбільш розповсюджених захворювань.

В чому ж причини повсюдного поширення даного зловживання? Деякі з них, здається, лежать на поверхні: це загальнодоступність тютюнових виробів та потужна реклама сигарет. Але не викликає сумнівів, що людина, яка не має особистісної мотивації до куріння, залишиться байдужою як до реклами, так і до наявності поряд із нею хай навіть і безкоштовної тютюнової продукції. Усі соціальні чинники поширеності куріння є ефективними лише постільки, оскільки вони мають "точку прикладання" у психології окремих членів суспільства. "Локус куріння" (установка на куріння) в суспільній психології твердо сформований і він буде зберігатись ще тривалий час, навіть якщо сигарети стануть фізично недоступними. Можливо, за таких гіпотетичних умов він знайде інший вихід, але ніхто не може гарантувати, що цей варіант буде менш деструктивним, ніж вихідний, пов'язаний із курінням. Іншими словами, соціальні фактори насправді є не причинами куріння, а лише умовами, що створюють сприятливий ґрунт для дії справжніх причин, які буде показано нижче, є особистісними. Зазначимо, що і в країні, "еталонній" по боротьбі з курінням - у США, де дію сприятливих умов (але не причин) куріння зведено до мінімуму, - проблема ще досить далека від задовільного розв'язання.

Традиційно до питання про причини куріння підходять диференційовано, розрізняючи причини його початку та продовження (прогресії). Переважна більшість курців почала кутити у підлітковому віці. За даними обстеження осіб 15-25 років, вік перших спроб куріння становив 13,4 років, а систематичним воно ставало в середньому у 15,8 років. Природно припустити, що саме у соціально-психологічних особливостях підліткового віку слід шукати причини початку куріння.

Підлітковий вік - це в першу чергу вік створення власної Я-концепції, формування самооцінки та вироблення особистісної ідентичності, вік соціалізації. Дуалізм підліткового періоду полягає в існуванні двох конкуруючих потреб: по-перше, потреби формування і доведення собі та іншим власної унікальності, а по-друге, навпаки, потреби у груповій принадливості. Куріння є інструментом, за допомо-

го якого підліток може ідеально розв'язати ці обидві, здавалося б антагоністичні, проблеми одночасно. З одного боку, вдаючись до куріння, молода людина ідентифікує себе із "дорослим" світом, демонструє незалежність від авторитетів, здатність іти на ризик, одразу набуваючи якості, яка відрізняє її від не курячої більшості. З іншого боку, куріння з перших же спроб виступає як інструмент комунікації та міжособистісної взаємодії. Відомо, що підлітки курять майже виключно у невеликих групах і вкрай рідко наодинці (за нашими даними курінню на самоті надають перевагу лише 9,4% молодих людей). Куріння є найпростішим засобом відчутия групової принадлежності, який, однак, є практично безперспективним щодо динаміки міжособистісних стосунків. Але асоціація куріння з відчутиям себе частиною групи зберігається на все наступне життя, стаючи справжньою основою узалежнення від куріння. Звичайно, соціалізацію, спричинену курінням, цілком обґрунтовано можна вважати уявною, адже спільне куріння у групі не є ані обміном інформацією, ані взаємоприйняттям і навіть не може розглядатись як взаємодія, тому що прикурювання, позичання сигарет, сірників та інші ніби-то спільні дії носять при цьому лише формальний, певною мірою ритуальний характер; отже жодна складова спілкування (комунікативна, інтерактивна, перцептивна) не знаходить свого відображення у процесі спільного куріння. Проте, при цьому присутні певні зовнішні атрибути спілкування: фізична присутність та наявність спільної "справи" (все того ж куріння), яка в даному разі є тим більше спільною, чим більше вона беззмістовна.

Сказане наводить на думку, що початок куріння у підлітковому віці рідко є свідомим вибором. Звичайно, можна припустити виникнення в окремих випадках першої спроби куріння під дією чистої допитливості. Але немає ніяких сумнівів, що відчутия, які залишає по собі перша сигарета, аж ніяк не сприяють подальшому курінню, якщо брати до уваги лише фізіологічний бік. Фізіологічні ефекти куріння можуть бути порівняні із задоволенням хіба що з надто великою натяжкою. Куріння тютюну є особливою, соціальною токсикоманією і паралелі з курінням, наприклад, тієї ж марихуани, з нашої точки зору, мають проводитись дуже обережно. Перша залежність від куріння виникає не тоді, коли підліток чи дитина опанувала техніку інгаляції тютюнового диму, тамуючи при цьому кашель та задишку, а тоді, коли куріння починає опосередковувати відносини молодої людини із своїм найближчим соціальним оточенням.

З наведених даних стає зрозумілим соціально-психологічна обумовленість куріння, його з'язок з неадекватною самооцінкою та роль цієї залежності у персистенції нездовільних міжособистісних стосунків і негативної Я-концепції.

Які ж заходи можуть принести реальну користь у боротьбі з курінням? Якщо говорити про індивідуальну та групову роботу, то, по-перше, ці заходи мають бути центральні не на курінні, а на особистості та її соціальних стосунках. Втім, програми по припиненню куріння можуть і повинні містити фрагмент, присвячений виробленню розуміння природи залежності від куріння. Більша увага має бути приділена формуванню позитивної самооцінки, прийняттю себе та свого оточення, формуванню конструктивних соціальних навичок, що найпростіше здійснити у рамках традиційного соціально-психологічного тренінгу. Серйозна увага повинна приділятись подоланню моральної та смисловиттєвої кризи; при цьому можна орієнтуватись на програми типу "Дванадцять кроків". Досвід практичної психотерапії куріння, як і інших залежностей, в нашій країні поки що незначний. Створення реально практикуючих та хоч би якоюсь мірою ефективних програм - це справа майбутнього. Але зважаючи на щойно окреслене (дуже схематично) коло проблем, які повинні бути вирішенні в ході подібних програм, стає зрозумілим, що вони не можуть носити тривалій, "рецептурний" характер і складатись з одного чи двох сеансів.

Щодо суспільних заходів, то, звичайно, на перше місце слід було поставити заборону як реклами, так і більшої частини антиреклами куріння. Втім, дивлячись правді відповідно, слід визнати, що, навіть коли весь уряд країни такого економічного рівня, як Україна, одностайно поставить за мету заборону реклами сигарет, сили у боротьбі з тютюновими компаніями будуть нерівні. На жаль, наша держава просто не здатна захистити своїх громадян від цього згубного соціального явища.

На даний час ця проблема стала дійсно-таки глобальною. Відносно нашої країни ця проблема є

особливо актуальною і розповсюдження її пов'язано з низькою культурою суспільства. З даною проблемою повинно боротися не тільки суспільство, але й кожна людина повинна усвідомлювати для себе велику шкоду від куріння і намагатися боротися з цією негативною звичною. Тільки після цього можна говорити про рішення поставленої проблеми. Тому я вирішив провести дане соціологічне дослідження, щоб наочно побачити поширення куріння серед молоді, так як молодь є основою нашого суспільства.

Загірняк Лілія

Проблема взаємовідносин батьків і дітей

Між батьками і дітьми все помітніше височіє стіна боязності, сорому, нерозуміння, ураженої ніжності. Щоб ця стіна не виросла вищою,

потрібно проявляти зусилля, на які можливо і всього людського життя не вистачить. Так уже повелося, що діти народжуються тоді, коли батьки переповнені собою і від дітей просять не стільки довіри, скільки спокою. Якщо батьки пам'ятують про свою гріхи, у чому ж сміють дорікати власним дітям? - інколи звучить з уст ображених дітей... А як зарадити і тим, і іншим? Як надати натрудженим батькам гармонію і спокій, а дітям відчувати захищеність і любов?

"Мені вже 18 років, а з мамою ми ще жодного разу не говорили відверто... Я б навіть розповіла усе, що мене хвилює, будь-який інший жінці".

(Дописувачка з однієї анкети соціологічного дослідження

В житті сучасного суспільства особливо гостро постало проблема батьків і дітей. Щоб зrozуміти ці непрості взаємини, необхідно знати, як міняються з віком функції цих відносин. В очах дитини матір і батько виступають у декількох "ролях", але перша за все як джерело емоційного тепла і підтримки, без яких дитина почуває себе беззахисною й безпомічною.

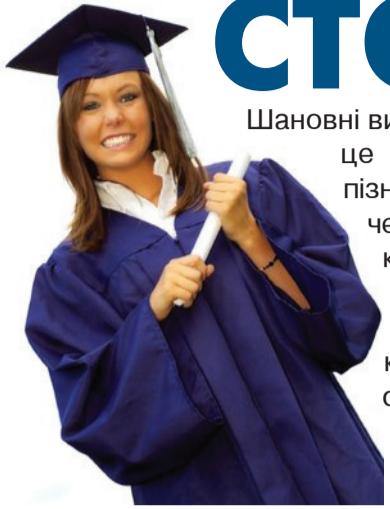
Найбільше моїм однокурсникам хотілося б бачити в батьках друзів і порадників. При досить високому їхньому потягу до самостійності, юнаки і дівчата гостро потребують життєвого досвіду і допомоги старших. Багато хвилюючих проблем вони взагалі не можуть обговорювати з однолітками, тому що заважає самолюбство. Та й яку пораду може дати людина, що прожила так мало, як і ти? Родина залишається тим місцем, де підліток, юнак почуває себе найбільше спокійно, впевнено і захищено. Відповідаючи на питання: "Чийого розуміння ви потребуєте найбільше?" - більшість, поставили на перше місце батьків (відповіді дівчат більш суперечливі).

Однак взаємини старшокласників з батьками часто обтяженні конфліктами й їхнє взаєморозуміння залишає бажати кращого.

І тут особливо важко приходитися батькам. Сьогодні батьківська роль стала особливо складною і проблематичною. Не говорячи вже про те, що в багатьох родинах батьки взагалі відсутні, їхній вплив на дітей здебільшого нижчий, ніж вплив матерів. На думку опитаних, понад третину їхніх батьків практично не займаються домашніми побутовими справами, не обговорюють проблем виховання, залишаються остоною дитячих переживань тощо. Відповідаючи на питання: "З ким ти ділишся своїми секретами?" - більшість ставлять на перше місце друзів, потім таємниці довіряють матерям. Проте в багатьох родинах панує злагода і затишок, а це радує. Батьки піклуються, допомагають, підтримують стають справжніми друзями своїм дітям.

**Підготувала
Грибик Т.А.**

СТОРІНКА

Шановні випускники! Ваше життя - це довгий і прекрасний шлях пізнання, на якому долею визначено багато поворотів і легких, і складних. Майбутнє України - це наша спільна справа, до якої кожен мусить зробити свій внесок. Любіть свою Батьківщину, пишайтесь тим, що ви українці. Завжди пам'ятайте, що головне в житті

творити добро, допомагати людям, дарувати радість, шанувати батьків та вчителів, працювати наполеглево та натхненно.

2009 році наш Державний професійно-технічний заклад "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище" проведе випуск двадцяти груп.

Провівши анкетування серед учнів училища, де було запропоновано оцінити свої риси характеру за 9-ти бальною шкалою, порівнявши I та III курси, виявилося, що учні, гр. №16, які навчаються за професією "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець.", учні гр. №25 - "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин" та учні гр. №44 (діловоди) досягли значних успіхів у розвитку професійної майстерності та в своєму світосприйнятті. Дівчата гр. №44 написали, що "Життя - прекрасне!", охарактеризували себе як "добра душа", "загадкова дівчина", "людина з гумором"... Досить багато учениць відзначили, що "краса і розум - сумісні речі", а також написали схвалальні відгуки про майстра виробничого навчання та класного керівника.

Дорогі випускники

Від щирого серця вітаємо вас із закінченням училища і початком дорослого життя. Щиро бажаємо кожному з вас бути упевненим у своєму шляху і в жодному разі не зраджувати мріям. Надіями ваших батьків, вчителів, майстрів вірою в вас рідних людей ви зобов'язані мати щасливе життя. Вітаємо в кожного з вас. Упевнені, що ви, молоде покоління, яке виросло в незалежній Україні і вже вдихнуло на повні груди повітря свободи, обов'язково побудуете сильну, шановану у світі державу. Бажаємо вам ніколи не забувати своїх наставників, їхньої життєвої науки і мудрості. Ні на мить не зупиняйтесь в рухові, прагніть нових вершин і досягнень. Хай вам щастить у всьому, хай Бог оберігає вас у дорослом житті. Щастя вам, добра і успіхів!

Адміністрація училища

Щиро сердно вітаю вас, ваших батьків зі святом останнього дзвоника, із закінченням нашого училища.

Група № 25

ВИПУСКНИКА

Попереду - нові вершини та нові досягнення. А головне - непросте доросле життя, в якому щодня доведеться робити важливий вибір, відстоювати власні думки та відповіда-

ти за прийняті рішення.

Бажаю вам, мої друзі, пронести крізь роки справжню дружбу, незламну віру в свої сили і знання, професійну майстерність. Збережіть те розумне, добре й вічне, чому навчали пести, батьки, друзі. Нехай здійснять ваші найзаповітніші мрії та сподівання.

Нехай у майбутньому буде якомога більше здобутків і перемог, а разом із ними ліне світом слава про рідне училище та щедру на таланти благословленну Україну.

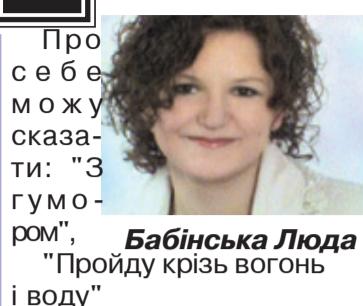
Куратор групи № 44
Черниш Т.М.

Ваше життя - це довгий і прекрасний шлях пізнання, на якому долею визначено багато поворотів, і легких, і складних. Сьогодні для вас відкрито нову й чудову сторінку життя - закінчення училища, оволодіння професією, перший крок у дорослий світ. Від цього кроку залежить не тільки ваше майбутнє, а й щастя й добробут ваших родин. Завжди пам'ятайте, що головне в житті - творити добро, допомагати людям, дарувати радість, шанувати батьків та вчителів, працювати наполегливо й натхненно.

Бажаю кожному з вас впевненості у собі, у своїх силах, непохитно вірити в свій успіх, у свою велику мету, в свою щасливу долю!

Злагоди вам, миру та добробуту.
Хай вам завжди щастить!

Майстер в/н гр. 16
Мельник В.С.

Про себе можу сказати: "З гумором", "Бабінська Люда" "Пройду крізь вогонь і воду"

Побажання першокурсникам: Дорогі першокурсники, будьте наполегливими у здобуванні обраної професії. Робіть все необхідне для здійснення Ваших мрій.

Про себе можу сказати: "Активістка, спортсменка, і взагалі чудова дівчина", "Добра душа", "Все найкраще ще попереду"

Побажання першокурсникам: Бажаю гарно навчатися, поважати себе та своїх

Дідух Анна

Процік Юлія

Про себе можу сказати: "Майстер на всі руки", "Сама ввічливість", "З гумором", "Все найкраще ще попереду"

Побажання першокурсникам: Завжди бути наполегливими, йти до своєї мети і не спіткатися на проблемах, бо з них завжди є вихід.

Про себе можу сказати: "Активістка, спортсменка, і взагалі чудова дівчина", "З гумором", "Життя - прекрасне!"

Побажання першокурсникам: Добре навчайтесь, будьте ввічливими та добре ставтеся до викладачів та майстрів, які Вас навчають. Будьте спокійними та врівноваженими.

Романюк Ліна

Про себе можу сказати: "Добра душа", "Душа компанії"

Коваленко Ольга

Про себе можу сказати: "Хто сказав, що розум і краса не сумісні?", "Добра душа", "Завжди задоволена життям"

Побажання першокурсникам: Навчайтесь на 12 балів. Поважайте своїх одногрупників. Успіхів.

Гнатюк Наталя

Про себе можу сказати: "Майстер на всі руки", "Все найкраще попереду"

Побажання першокурсникам: Бажаю гарного подальшого навчання та завжди досягати поставлених цілей!

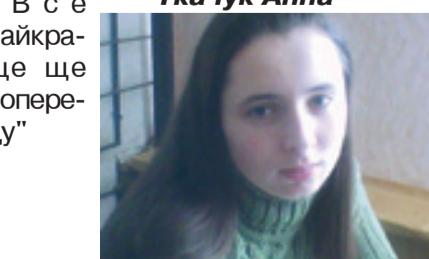

Гричко Тетяна

Про себе можу сказати: "Найспокійніша", "Добра душа", "Сама ввічливість"

Про себе можу сказати: "Добра душа", "Найспокійніша", "Все найкраще ще попереду"

Ткачук Анна

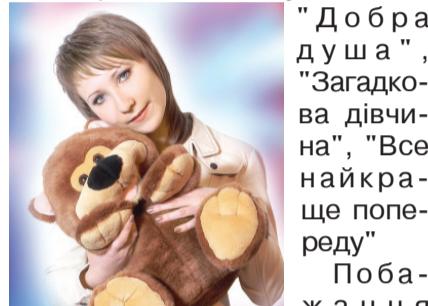

Про себе можу сказати: "Майстер на всі руки", "Добра душа", "Сама ввічливість"

Побажання першокурсникам: Бажаю, щоб у Вас завжди буяла весна в душі, щоб ви ніколи не впадали у відчай, знали свою ціль в житті. А в навчанні успіхів, професійного зростання і трішки хитрості.

Полонська Леся

Про себе можу сказати:

"Добра душа", "Загадкова дівчина", "Все найкраще попереду"

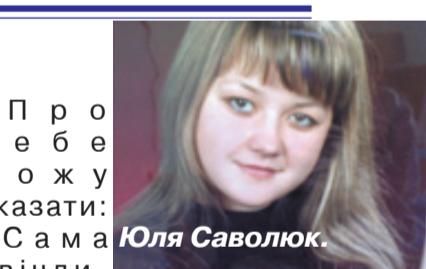
Побажання першокурсникам: Завжди слухайтесь майстра та класного керівника! Добре навчайтесь!

Дудник Ніна

Про себе можу сказати: "Активістка, спортсменка, і взагалі чудова дівчина",

Побажання першокурсникам: Робіть все для здійснення своїх мрій.

Про себе можу сказати: "Сама ввічливість", "Завжди задоволена життям"

Побажання першокурсникам: Бажаю щастя, настрою, усмішок, удачі, здоров'я.

Про себе можу сказати: "Хто сказав, що розум і краса не сумісні?", "Добра душа", "Душа компанії"

Побажання першокурсникам: Не відкладайте на завтра те, що можна зробити сьогодні! Досягайте вершин у навчанні та у житті!

Женжерук Таня

Гнатюк Люба

Довженко Анна

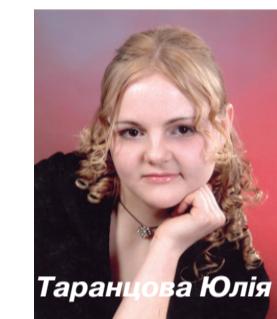
Про себе можу сказати: "Добра душа", "З гумором", "Все найкраще ще попереду"

Шпак Сніжана

Про себе можу сказати: "Сама ввічливість", "Добра душа"

Побажання першокурсникам: "Навчайтесь, життя прекрасне"

Таранцова Юлія

Про себе можу сказати: "Добра душа", "З гумором", "Все найкраще ще попереду"

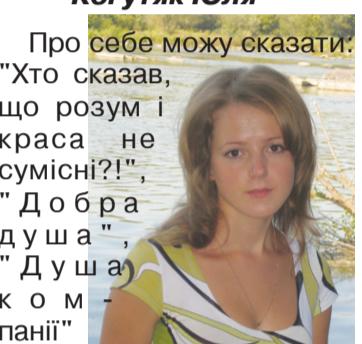
Побажання першокурсникам: Бажаю успіхів у навчанні, знайти хороших друзів, поважати вчителів та однокурсників.

Про себе можу сказати: "Сама ввічливість", "Добра душа", "Серцеїдка", "Пройду за потреби крізь вогонь і воду"

Побажання першокурсникам: Пам'ятайте, що від якості Ваших знань в майбутньому може залежати життя та доля інших людей.

Когутяк Юля

Про себе можу сказати: "Хто сказав, що розум і краса не сумісні?", "Добра душа", "Душа компанії"

Побажання першокурсникам: Бажаю терпіння, розуміння з вчителями, успіхів в навчанні, кохання і удачі.

Про себе можу сказати: "Добра душа", "З гумором", "Загадкова дівчина"

Побажання першокурсникам: Ніколи не падати духом, та вірити, що все найкраще попереду.

Лисенко Лена

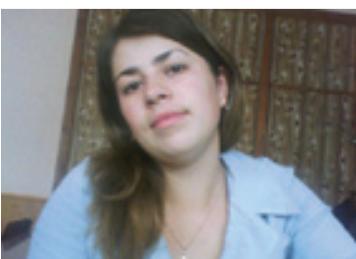
Жижула Любов

Про себе можу сказати: "Добра душа", "Все найкраще ще попереду"

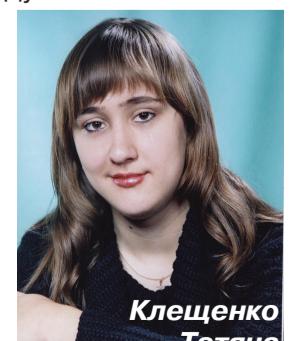
Про себе можу сказати: "Добра душа", "Сама ввічливість", "З гумором", "Завжди задоволена життям"

Побажання першокурсникам: Бажаю натхнення, чудових друзів, гарного навчання. Поважайте наших викладачів - вони найкращі!

Стасюк Наталія

Про себе можу сказати: "Майстер на всі руки", "Сама ввічливість", "Добра душа"

Клещенко Тетяна

ПОКУРИЛИ "КОНОПЛЮ", ТА Й ПОПАЛИ ПІД СТАТТЮ

собу.

У кінці городу поміж буряків та картоплі виростили крислаті широколисті коноплі. Звідки насіялись і чому виростили саме на його городі - сімнадцятилітній Сергій не міг пояснити.

- Росли собі в бур'янах, я їх бачив, але не став виривати, хотілось спробувати того "кайфу", я тоді не думав, що все так закінчиться, - пояснював юнак старшому лейтенанту міліції Юлії Колодій.

Розділити задоволення, покращити настрій та отримати більше впевненості від куріння злощасних конопель Сергій вирішив з неповнолітнім другом Дмитром Ляшком та Віктором Пруненком. Віктор вживати наркотичний засіб на відріз відмовився, але подивився, як "ловлять кайф" друзі, йому було цікаво. Сергій, не гаячи часу, дістав з горища висушені листки, перетер їх руками, закрутів у фольгу, підпалив та помістив у пластмасову пляшку (серед молоді такий пристрій має назву "бульбулятор"). Артистично продемонструвавши перед друзями весь процес куріння, Сергій люб'язно запропону-

вав "посмакувати" висушену "коноплю" іншим.

- Робиться дуже весело і круто, можна посміятись будь з чого, і ніяких тобі побічних ефектів, - пояснював друзям Сергій. На пропозицію "курнути" погодився Дмитро Ляшок. Рештки недокуреного "добра" Сергій забрав додому, щоб при нагоді покурити знову. Правоохоронними органами Іллінецького РВ МВС пристрій "бульбулятор" та рештки конопель вилучені, ініціатора вчиненого притягнуто до відповідальності.

За даними результатів проведенного слідства проти неповнолітнього Сергія Дмитрієнка порушено кримінальну справу за статтею, яка передбачає позбавлення волі строком від трьох до п'яти років. Обвинувачення неповнолітнього є як у виготовленні та вживанні наркотичних речовин, так і у залученні неповнолітніх до вживання наркотиків. Обвинувачений Дмитрієнко свою вину в об'ємі пред'явленого обвинувачення визнав повністю. Суворий вирок залежить від розгляду справи іллінецьким місцевим судом, і розгляд не за горами.

Людмила МОРОЗ
"33 канал" № 53 24 грудня
2008 року

Збудуй храм у душі своїй

"Через духовність кожен виробляє свою життєву позицію, формує світогляд, ставлення до себе та до оточуючих, через духовність проявляються дії вчинки, промисли, особистості..."

Сутність кожної людини проявляється в біді, тоді, коли іншій людині потрібна допомога. Особливу тривогу і піклування потребує найвразливіша частина населення - діти. Наш навчальний заклад можна порівняти з великою родиною. Щороку наші учні беруть участь в благодійних акціях, відвідують дитячі будинки "Гніздечко", "Малятко", "Промінь". Також збирають кошти на закупівлю обладнання для лікарень. Але є учні, які самі потребують допомоги.

Щоб зігріти теплом і увагою, адміністрація навчального закладу придбала верхній одяг, взуття та білизну і передала учням із з малозабезпечених та багатодітних сімей, учням, які потребують матеріальної допомоги. Нехай ці діти відчувають тепло і ласку, будуть нести їх у подальшому житті іншим людям. Адже саме нашими діями, нашою підтримкою та увагою ми формуємо те молоде покоління, те суспільство, яке житиме і працюватиме в нашій державі у майбутньому.

Культурній
організатор
Чорна О.М.

правові варіанти вирішення конфліктних ситуацій.

В країні, де процвітає правовий ніглізм поширене твердження: всі судді підкуплені, в міліцію звертається не варто, у всьому винен уряд де "рука руку міє", депутати, які видають такі закони "як дишло". І при цьому люди не цікавляться не тільки законами, механізмами захисту своїх прав, але й взагалі основними правами і свободами, закріпленими Конституцією України.

Члени правового клубу - лекторію "Феміда" провели в училищі моніторинг серед учнів 1-3 курсів з питань прав людини. Більшість учнів (70%) знають, або чули про права людини. Багато з них були свідками порушення прав інших людей. Але в той же час, ніхто з їх оточення - ні батьки, ні знайомі, ні друзі не застосували правовий механізм захисту, не використовували правові знання на практиці.

Такою ситуацією в нашій країні користуються всі - починаючи від шахраїв і закінчуючи представниками правоохоронних органів. Я думаю, що є в цьому і вина самих нас - громадян, які свою правову необізнаність виправдовують словами: в нашій країні все одно правди не добре єшся. Звичайно, якщо навіть і не пробувати добиватись. То чого ми так погано живемо? Адже ще в давні часи було сказано: під лежачий камінь вода не тече.

Учениця гр. №3
Семенова Вікторія

НАЙЦІННІШЕ ДЛЯ КОЖНОГО - ЖИТТЯ

В лютому місяці наша група з класним керівником Міронович Тетяною Петрівною і психологом училища Барановою Юлією Федорівною відвідали католицький костьол. У рамках візиту ми, прослухали надзвичайно цікаву і корисну на мою думку для дівчат нашої групи, та й взагалі для кожного, лекцію.

Нам розповідали про матір, дитину, материнство, жіночтво, ми переглянули відеофільми, де було детально показано і розказано, як в утробі жінки може розвиватися ще одне життя. Адже життя - це дар, який потрібно берегти, і який треба цінувати. Життя є безцінним і прожити його слід гідно. Надзвичайно важливо було почути про те

дивне відчуття жінки, у якої під серцем б'ється ще одне малесеньке сердечко. На жаль, багато жінок не можуть зрозуміти своїх можливостей. Призначення жінки - подарувати життя ще одній людині. Багато людей нехтують своїм життям, не задумуючись про наслідки. Я багато зрозуміла і відкрила для себе після переглянутих відеофільмів. Народне прислів'я вчить: "Життя прожити - не поле перейти", - де усе трапляється, як на льоду, - не можна пройти, не послизнувшись. Життя кожної людини є безцінним.

Учениця групи № 14
Страшевська Тетяна

Чому ми так живемо? Моя точка зору

Це питання, яке ставлять перед собою дуже багато людей. Чому?

Адже в Японії, Німеччині, Франції живуть набагато краще. І досить часто це пояснюють певними політичним та економічними причинами. А у мене дещо інша точка зору.

Я вважаю, що фундамент хорошого життя японців та німців - це їх повага до права. І саме така повага впливає на рівень соціального, культурного та економічного розвитку їх суспільства.

Коли я говорю про право, то маю на увазі і діюче законодавство, і реалізацію та захист своїх прав та свобод, і не порушення прав та свобод іншої людини. А що маємо ми?

Сьогодні у нас дача хабаря, звернення до "авторитетів", порушення правил суспільного проживання, або взагалі повна бездіяльність, коли принижують твою гідність - це лише окремі риси нашого життя. Чому так?

В нашій державі процвітає правовий ніглізм. (Правовий ніглізм - це зневажливе ставлення до правових норм, принципів, традицій, відношення суспільства і людини до права, що виражається в запереченні його соціальної значимості)

Люди просто не використовують правові механізми для вирішення своїх проблем та захисту своїх прав, а шукають будь-які інші не

На фото: учні групи № 14, з кл. кер. Міронович Т. П. і психологом училища Барановою Ю.Ф. на екскурсії в католицькому костьолі

У нашому училищі продовжується робота над проектом, присвяченим проблемі СНІД-у.

Робота розпочалася з дебатів у групі гр.№6 з тематичних

ЖИТТЯ МАЄ ПРОДОВЖУВАТИСЬ!..

LIFE MUST GO ON!..

питань проєкту "Чи можливо зупинити СНІД?"; "Чи можу я зупинити СНІД?"; "Чи дійсно, щоб змінити світ, треба починати із самого себе?".

Учасники проєкту проводять соціологічні дослідження за допомогою спеціально розроблених анкет серед учнів училища. Результати дослідження аналізуються та будуть оприлюднені на сайті проєкту та в цій рубриці газети училища. Матеріали для цієї рубрики добирають учасники проєкту з різних джерел інформації. Ми будемо інформувати Вас на сторінках газети про роботу над проєктом, а також знайомити з цікавою та корисною інформацією.

"МОЄ МІСЦЕ В СУЧАСНОМУ СВІТІ"

Аналіз результатів проведеного анкетування, про яке ми інформували в попередньому номері, дозволив учням зробити такі висновки:

1. Підвищення рівня позитивних відповідей на тематичні питання в основній групі, порівняно з контрольною, свідчить про необхідність продовження активної профілактичної роботи (не закінчувати роботу проєкту).

2. Позитивний результат роботи додав впевненості учасникам проєкту в правильності своєї позиції та дозволив дати позитивну відповідь на ключове питання проєкту.

Змінили свою думку в бік позитивної відповіді не лише безпосередні учасники проєкту, а також і ті учні, які активної участі в роботі над проєктом не брали, лише навчалися з учасниками в одній групі. Та для нас, керівників проєкту, найважливішим був навіть не той факт, що найбільша кількість позитивних відповідей на ключове та тематичні питання, була одержана саме у групі, в якій навчаються учасники проєкту, а відсутність серед їхніх анкет третього варіанту відповіді (не замислювався над цим питанням) на ключове питання (Чи можу Я змінити світ?). Саме це, на нашу думку дає нам право вважати проєкт успішним.

Слід також відмітити зміну ставлення учнів до свого місця в навчальному закладі в бік більшої своєї значущості як господаря та

країні успіхи у навченні учнів з групи-учасниці, порівняно з досягненнями учнів з інших на-

На фото: Бесіда з головним лікарем Вінницького обласного центру з профілактики та боротьби зі СНІД-ом.

вчальних груп (дослідити зміну в рівні навчальних досягнень учасників проєкту ми можливості не мали, оскільки вони є учнями 1-го курсу та навчаються в нашему навчальному закладі лише з вересня 2008 року).

Тому ми вважаємо, що роботу проєкту слід продовжити, долучаючи до неї ширше коло учнів училища.

Учасники проєкту

На фото: підведення підсумків проєкту були презентовані на круглому столі та святковому концерті

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВІЛ

Проблема ВІЛ сьогодні стосується кожного, у тому числі і та бе. Вірус не обирає людей за соціальним становом, спо-

собом життя та звичками, і може потрапити в організм будь-якої людини. При співпадінні певних факторів (присутність віруса в організмі, його необхідна концентрація та потрапляння ВІЛ у кровообіг) будь-яка людина може стати ВІЛ-позитивною.

На сьогодні ступінь поширення вірусу є таким, що люди з ВІЛ є і у твоєму місті, і, можливо, у твоєму колективі, і, цілком імовірно, у колі твоїх знайомих та друзів. Ти можеш знати про це, а можеш і не знати. Існує можливість як проігнорувати проблему ВІЛ/СНІДу та розвиток епідемії, так і можливість замислитись над цією проблемою. Розвиток епідемії у більшій своїй частині відбувається через те, що багато хто з нас вважає, що ВІЛ не може їх торкнутися. Як наслідок, люди стають ВІЛ-позитивними тільки тому, що не знали, як уникнути передачі вірусу, або знали, але вирішили за непотрібне дотримуватись цієї тактики.

Тільки від тебе залежить - змінити свою поведінку і залишитись здорововою людиною або не думати про свій власний ризик передачі ВІЛ та імовірність стати ВІЛ-позитивним.

Доки ти особисто не зміниш свого ставлення до проблеми, не зміниш своєї поведінки доти сподівання на припинення росту числа нових випадків є марними.

Майстер в/н: Московський
Борис Андрійович

Дій зараз! Пройди тест на ВІЛ!

Іноді нам здається, що ми нічого не можемо зробити з епідемією і вірус не зупинити. Ми задаємо собі запитання: "Якщо кожні 6 секунд хтось у світі стає ВІЛ-позитивним, то що ж я можу із цим вдіяти?" Насправді, ми можемо зробити досить багато. Зокрема - усвідомити свою відповідальність за власне здоров'я. Побачити, що відбувається. Пройти тестування. Дізнатися про свій ВІЛ-статус.

Інформацію підготували методист училища Ткаченко С.І., керівник наукового товариства "Еврика" Міронович Т.П.

"Intel® Навчання для майбутнього"

Протягом двох тижнів, з 26 січня по 6 лютого, під керівництвом регіонального тренера Глушченко Анни Миколаївни у нашому училищі проводилися курси "Інтел - навчання для майбутнього". Викладачі та майстри після уроків "перетворювались в учнів" і вчилися створювати проекти. Для роботи були представлені оснащені комп'ютерною технікою кабінети № 218 та дистанційного навчання. Працювати після напруженого трудового дня довелось важко. Для реалізації запланованих проектів використовувались різноманітні інформаційні джерела.

Час пролетів досить швидко. Ось уже і пора підводити підсумки. У п'ятницю 6 лютого були підведені підсумки роботи над проектами. Усі повинні були представити свою роботу від імені учня, продемонструвавши web-сайт, публікацію і презентацію. Крім того, роботу оцінювали "блій" опонент, який повинен був відзначити позитивне і "чорний" опонент, який робив зауваження, шукав недоліки.

Крім координаторів проектів були присутні Дмитрик О.Д., Корженко С.Г., Тютюнник М.М., Маліхатко О.Ф., Ткаченко С.І. Усім було цікаво і слухати захист роботи і оцінювати проекти за п'ятибальною шкалою. У результаті були підведені підсумки.

Найкращим було визнано проект Мельнічук Л.В "Навчання для майбутнього", приз глядацьких симпатій отримав проект Бережок С.М "Закон і ми". Також були відзначені призами і проекти Ластівки І.В. "Почуй мене серцем", Кандибальського А.В. "Комп'ютер + Я". Усім присутнім сподобалися проекти Лукашенко М.М. "Наповнимо музикою серця" та Козачук А.В. "Гроши: мистецтво приваблення".

Проведений конкурс відобразив творчу роботу учасників, оригінальний та неординарний підхід кожного. Проектна діяльність є актуальною і результативною у навчально-виховному процесі.

Слід відзначити, що проектною діяльністю у нашому навчальному закладі займаються майже всі педагогічні працівники. У нас уже створено понад 40 проектів, які розміщені на внутрішньому сайті. Одні проекти вже завершені, інші допрацьовуються.

Проекти є однією із активних форм розвитку пізнавальних, творчих навичок учнів, уміння самостійно конструювати свої знання, орієнтуватися в інформаційному просторі, практично мислити. Тому і багато наших учнів задіяні у проектах. Вони шукають інформацію, проводять опитування, певні дослідження, спостереження.

На фото: координатори проектів, керівництво училища та учасники проектів

Бережок Світлана Михайлівна "Ми і закон"

Проект присвячений проблемі зростання злочинності серед молоді України. Метою проекту є пропаганда правової культури та правової освіченості молоді. Розглядаються основні причини протиправної поведінки серед молоді, та наслідки конфлікту із законом. Проводиться дослідження, опитування серед своїх однолітків, співпраця з працівниками правоохоронних органів та психологом. Підводяться підсумки досліджень у вигляді діаграм. Учні готують цікаві статті та шукають корисну інформацію.

Право у твоєму житті

Твоя найближча мета - знайти, визначити і зайняти своє місце у суспільстві. Суспільство - це складний механізм, який створився, функціонує і розвивається за певними законами, в рамках певних правил. Ти - частинка суспільства, і наскільки гармонійним буде ваше співіснування, залежить, переважно, від тебе як особистості. Все життя людини у суспільстві, в державі відбувається в межах правових та соціальних норм. Людина від народження наділена правами, а з часом, у процесі життя, після досягнення встановленого законом віку набуває здатності мати обов'язки і нести відповідальність за свої дії. Однак запам'ятай: поряд з тобою живуть люди, які також мають права. Тому реалізовувати свої права, не порушуючи при цьому прав і інтересів інших, - це своєрідне мистецтво. Досягти такого балансу можливо не тільки завдяки високій правовій свідомості, грамотності чи через страх перед відповідальністю, а перш за все тоді, коли ти в своїх діях керуєшся совістю, порядністю, людяністю, добрими намірами, чесністю, повагою до оточуючих. Народна мудрість гласить: "Якого ставлення бажаєш до себе - так стався і до інших"

Крилаті вислови про право та закон

Право - це мистецтво добра і справедливості (Ульпіан)

Меч правосуддя не має бути ножем (Н. де Нестр)

Любімо батьківщину, корімся її законам (Римський юрист)

Де має закону, там немає і злочину (Апостол Павло)

Право створено на користь людству

Демократичний закон є суворим і гнучким водночас: він дає надію, він відкритий для перегляду. (Д. Ельштейн)

Закон суворий - але це Закон

Феміда запрошує

В училищі вже тривалий час працює юридичний клуб-лекторій "Феміда". Клуб-лекторій має свої атрибути: емблему, девіз, статут та програму.

Проводяться різні форми роботи: зустрічі, круглі столи, вікторини, юридичні аукціони. Нещодавно відбулось відкрите засідання теоретиків і практиків.

Опис найбільш цікавих проектів та публікацій

Ластівка Ірина Володимирівна.
"Почуй мене серцем"

Метою проекту є допомога особливим учням при адаптації у навчальному закладі. У проекті досліджується: чи відчувають учні із певними вадами дискомфорт поруч із іншими, як допомогти їм відчути себе рівноправними членами суспільства.

Під час проекту досліджується вплив оточення на самооцінку й сприяння адаптації у суспільстві, що відображене на сторінках публікацій

На фото: учні гр. № 27

Життя триває, і кожен з нас живе надією, сподіваннями, має прагнення. Михочемо достойно закінчити навчальний заклад, отримати вищу освіту, влаштуватись на гарну перспективну роботу, створити міцні сім'ї, народити здорових щасливих дітей і отримати від життя якомога більше позитивних емоцій!

Тверді духом

Кожна людина у своєму житті має взірець іншу людину, яка досягла чогось у житті, яку визнали інші, яка чимось краща, до рівня якої варто рости... Ми намагались відслідкувати у вири видатних особистостей тих, які, на наш погляд, мали суттєві, здавалося б, перешкоди, на своїй життєвій ниві. У цьому номері пропонуємо Вашій увазі свої перші результати!

Життєві перемоги Марлін Марлі

Марлі Матлін (Marlee Matlin) - актриса, яка зіграла Аманду - в житті непересічна, сильна особистість. Вона втратила слух в півтора року, і не дивлячись на це, продовжувала грati (грati вона почала у дитячому театрі в сім років), і в 21 рік отримала Оскар за свій дебютний фільм "Діти Меншого Бога" й стала найюнішою в історії володаркою Оскара у номінації "за кращу жіночу роль".

На додаток до Оскара Марлі отримала Золоту Нагороду Земного шару за Кращу Актрису в Драмі.

У 1994, Марлі була призначена Президентом Кліntonом в Корпорацію Національного Обслуговування; вона також була Головою протягом Національного Тижня Добровольця і відзначалась на церемонії Розарію. Сьогодні Marlee служить послом американського Червоного Хреста і в 1992, сприяла отриманню закону, прийнятого на Конгресі в підтримку вводу субтитрів. Вона також служить у правліннях багатьох благодійних організацій, включаючи Фонд дітей, яких зачепив СНІД, так само, як у багатьох інших організаціях, які перш за все приносять користь дітям.

У Марлі будинок в районі Лос-Анджелесу, де вона живе з її чоловіком, співробітником правоохоронних органів, Кевіном Грандалькі і їх чотирма дітьми.

Мельнічук Людмила Василівна "Навчання для майбутнього"

Проект присвячений питанню реалізації себе на сучасному ринку праці та усвідомленню необхідності поглиблених вивчення спеціальних дисциплін, що викладаються в нашому навчальному закладі.

Робота над проектом розпочинається з дебатів, на яких учні мають з'ясувати відповідь на питання: "Якими знаннями повинен володіти сучасний оператор комп'ютерного набору?". По завершенню дебатів учні ознайомлюються з ключовим питанням проекту: "Чи бувають знання зайнвімі?".

Протягом роботи учні досліджуючи проблему вибору професії та вимог до сучасного оператора, мають знайти відповіді на тематичні питання проекту "Чи все, що ми вивчаємо, корисне?", "Як я можу реалізувати свої професійні вміння?", "Як досягти успіху в навчальній та професійній діяльності?"

Під час роботи над проектом учні зустрічаються з представниками центру зайнятості, випускниками, роботодавцями. Окремо ознайомлюються з вимогами роботодавців на сайтах пошуку роботи. В результаті, учні мають усвідомити необхідність поглиблених вивчення спеціальних дисциплін та самостійного професійного розвитку.

Хід роботи висвітлюється на сайті проекту та у випусках бюллетенях-публікаціях, розробку та підтримку яких здійснює команда учнів, яка працює над реалізацією проекту.

Моя професія "Оператор комп'ютерного набору"

Комп'ютерна техніка на даний час досягла в своєму розвитку настільки високого рівня, що перетворилася в одну з важливих сторін оточуючої людину дійсності.

Комп'ютерні технології застосовують у видавництвах і великих бібліотеках, у парламентах і міністерствах, у банках і на складах, у системах зв'язку та системах управління транспортом, у податкових системах та системах розваг, тощо. Тепер практично неможливо уявити сучасний офіс без повсякденного та широкого застосування комп'ютерних технологій. Комп'ютер став неодмінним атрибутом робочого місця працівників багатьох професій.

Для сучасної людини - будь-якого напряму професійної діяльності - без знання основ комп'ютерної техніки уява про навколишній світ була б неповною. Вміння користуватись комп'ютером стало необхідністю.

"З раннього дитинства я захоплювався електротехнікою та комп'ютерами. Це захоплення супроводжувало мене протягом життя, тому я вирішив розвивати свої здібності у цій сфері. Саме це стало вирішальним у виборі моєї майбутньої професії - "Оператор комп'ютерного набору", - говорить Андрій Снідевич.

"Я знаю, що оволодівши цією професією, я зможу реалізувати свої знання в різних галу-

Довідкова інформація

Програма "Intel® Навчання для майбутнього" покликана допомогти педагогічним працівникам опанувати ефективні педагогічні та інформаційні технології, розширити їх використання під час організації самостійної проектно-дослідницької діяльності учнів. Слухачі курсів вчаться планувати навчальні проекти та створювати презентації, публікації та web-сайти "від імені" своїх учнів - учасників навчальних проектів. Ініціатива, яку було проголошено 2002 року лише в деяких штатах США, сьогодні охоплює більше 5 млн. вчителів з понад 40 країн світу.

Довідкова інформація

Провідними спеціалістами в області педагогіки навчальний курс програми Intel "Навчання для майбутнього" в Україні було адаптовано до вимог вітчизняної системи освіти. Курс складається з 10 модулів аудиторних занять. У ході цього курсу вчителі працюють над навчальним проектом, в якому особлива увага приділяється пізнавальним інтересам та потребам учнів, які в свою чергу проводять власні дослідження в рамках розробленого проекту. Вчителі також опановують проектно-дослідницьку методику, роботу з мультимедіа- та Інтернет-ресурсами, розробку власних проектів з використанням інформаційних технологій, створення презентацій, публікацій та web-сторінок від імені учнів як представлення результатів самостійних навчальних досліджень. Мета програми - допомогти педагогічним працівникам підготувати учнів до спільногоТворчого вирішення завдань та пошуку відповідей на питання, які можуть зустрітися їм у майбутньому.

заях діяльності де використовуються ПК", - сказав Сергій Дацюк.

Такої ж думки притримуються більшість моїх однолітків, які навчаються в нашому училищі.

Тому ми обрали НАВЧАННЯ ДЛЯ МАЙБУТНЬОГО У ДПТНЗ "ВМВПУ"

Молекулярні комп'ютери

Ізраїльські вчені створили молекулярний комп'ютер, який працює на базі ферментів. Автори розробки - Ітамар Вільнер і його колеги з Єрусалимського університету - вважають: такі комп'ютери згодом можна буде імплантувати в організм людини, щоб, наприклад, пристосувати "подачу" лікарських засобів до особливостей обміну речовин кожного пацієнта. У цьому комп'ютері задіяні два ферменти - дегідрогеназа глукози і пероксидаза хрону, які дають початок двом зчепленим хімічним реакціям. Ще два хімічні компоненти - пероксид водню і глукозу використовували як вхідні дані. Їхня наявність відповідала бінарній одиниці, відсутність - нулю. Хімічний результат реакції визначався візуально.

Ферментний комп'ютер виконує дві фундаментальні логічні операції: логічне I (повертає значення "істина" лише коли обидві змінні дорівнюють "1") і заперечне АБО (висловлення істинне, коли значення змінних не збігаються). Додавання ще двох компонентів - глукози оксидази і каталази - дозволило "зв'язати" ці дві функції, щоб реалізувати операцію двійкового додавання.

Довгань Ірина Іванівна "ЦІНА ЖИТТЯ"

У проекті порушується проблема демографічної кризи в Україні, досліджуються питання, якою є матеріальна допомога сім'ям на дітей і чи є вона достатньою, чи провокує держава українок народжувати дітей заради грошей, скільки коштує кошик майбутньої мами, замість поліпшення демографії - сироти?

Відповіді на ці та інші запитання можна знайти у цікавій публікації

Скільки коштує "кошик" майбутньої мами?

Якщо відштовхуватися від того, що молода сім'я купуватиме для дитинки все необхідне, але найдешевше, то першого місяця після народження дитинки вона втратить майже 3500 тис. грн. Комфорт немовляти і матусі коштуватиме щонайменше 8-9 тис. грн. Держава зайвого не дасть. У Кабміні все добре прорахували: 3,4 тис. грн., перша частина допомоги, саме потрібна для того, аби купити найнеобхідніше для дитини. А подальших щомісячних виплат (426 грн.) батькам вистачатиме лише на памперси та необхідні дрібнички.

Зверніть увагу!!!

Державна допомога

після народження:

1-ї дитини - 12 тис. грн.

2-ї дитини - 25 тис. грн.

3-ї дитини - 50 тис. грн.

П е р ш а

виплата -

4800

Протягом року щомісяця - 840 гривен

На 1.08.08 в Україні - 5510 дітей-сиріт.

Протягом цього року 155 дітей позбавленні батьківської опіки.

Держава провокує українок народжувати дітей заради грошей

Крихітне немовля знайшли у лісосмузі на околиці Луцька неподалік церкви Святого Миколая. 28-річна жителька села Береськ Рожищенського району, почувши про солідну винагороду від держави, не стала знову переривати вагітність. Пологи пройшли без ускладнень, і вже на третій день породіллю з синочком виписали з пологового будинку. Жінка сіла у маршрутне таксі і поїхала... на околицю міста. З єдиною думкою - позбутися дитини. Серце не защеміло, коли кинула згорток на землю. Почула плач, проте спокійнісінько подалася додому спати.

Прокинувшись раненько-вранці, вона пішла у відділ РАЦСу. Дитину зареєстрували під ім'ям Олександр. Тоді приписала новонародженої і поїхала у соцзабез у райцентр оформляти документи для отримання одноразової допомоги.

ТРАДИЦІЇ І ЗВИЧАЇ НАШОГО НАРОДУ

ЛЮТИЙ

Свяtkи:

- 1 лютого - Макара
- 6 лютого - Оксани-Дороти
- 10 лютого - Юхима
- 12 лютого - Трьох святих
- 14 лютого - Трохима
- 15 лютого - Стрітення
- 24 лютого - Власа
- 29 лютого - Касьяна

Народна мудрість
Лютий - завершальний місяць року

У багатьох народів, зокрема і в нас до прийняття християнства, останній місяць зими завершував річний цикл. Оскільки лютий вважався завершальним місяцем року, то і його назва означала "очищення". Нею ж досі користується більшість європейців.

Це пора надмірних контрастів - вітряків і крижин, шляхів, морозів, снігів, відлиг та переметів.

З останнім місяцем зими у хліборобів завершувався і традиційний зимовий відпочинок. Селяни починали готоватися до нового хліборобського сезону - вивозили на поля гній, переверяли на схожість зерно, лаштували сільськогосподарський реманент. Тому з лютим пов'язані природні передбачення погоди - які будуть весна й літо, чи защедрить врохам рік грядущий?

Звернення до народних прикмет у лютому - явище закономірне, адже не за горами вже весна. На цей місяць припадали декілька свят, за якими завбачували природу. Наприклад, на Юхимів день (10), селяни стежили з самого ранку за погодою. Якщо в цей день вітряно, то неодмінно все літо буде дощовим. І все ж найбільше вірили в прогнози на Стрітення - найпошанованіше свято в лютому. Його давніша назва - Зимобор чи Громовиця. За повір'ям, саме 15 лютого зима начебто зустрічається із весною. Люди вірили в те, що яка погода в цей день, такою буде й весна: якщо тепла, то і березень мав бути раннім, а коли мороз - зима ще довго притримається.

Крім того, селяни стежили за розмірами бурульок - якщо вони довгі - треба сподіватися на рясні заметілі, якщо короткі - снігу випаде небагато. Зі Стрітенням пов'язували свої надії пасічники. Від того, як капатиме зі стріх водичка, так, вважали вони, прибуватиме до вуликів і мед, себто на щедру чи скупу взятку.

Мед використовували для обрядів, харчування, лікування. Пасічництво було джерелом отримання воску, без якого не могла обйтися ні одна церква чи монастир, сільська хата.

На останній місяць припадає і свято Власа. Для селян це був великий празник. Праслов'янське ім'я Волос носив бог - покровитель свійських тварин. Свійська тварина була не тільки бажаною в господарстві, але й священною. Корів називали "другою матір'ю". Це ж стосується й волів, коней... За традицією, на Власа вже починали наймати пастухів, укладати угоди й контракти.

Традиційно високосні роки вважалися нещасливими і їх прихід спонукав селян остерігатися природних катаklізмів - повенів, землетрусів, хвороб та інш. 29 лютого - Касянов день. Той, хто народився в цей день, лише раз на чотири роки може збирати гостей.

Саме на високосні роки припадають періоди "великого мору на людей та худобу", але в цьому не варто вбачати випадковий збіг обставин. На сьогодні вже досліджено, що найбільша дія сонячної активності, котра негативно впливає на стан живих організмів, припадає на високосні роки.

В останній місяць зими скорочуються й

вечорниці. Все рідше збиралися хлопці та дівчата на свої традиційні гулі. Та це й природно: коротшиали ночі, в господарстві з"являлися додаткові клопоти.... Люди жили світлим пробудженням природи - весни, яка вже не за горами.

Свяtkи:

- 1 лютого - Макара
- . У давнину казали: "Який Макар, такий і товар".

Якщо погода ясна, то і весна буде красна.

6 лютого - Оксани-Дороти
За цим днем прогнозували весну:

Яка Оксана, така й весна.

Коли день ясний і тихий, то весна буде гожою, якщо в обід сонце - рання весна, а коли хурделиця, то затягнеться надовго.

10 лютого - Юхима

Юхим вітер приніс на сире літо.

12 лютого - Трьох святих

У цей день не можна прясти, щоб протягом року не було наривів.

14 лютого - Трохима

Якщо вітряно, то літо буде мокрим.

15 лютого - Стрітення

В цей день зустрічається зима з літом. На честь Стрітення в церквах робили відправи, святили воду й свічки.

Посвяченою водою лікували хворих.

Якщо під вечір потепліло, то вважалося, що літо перемогло.

Якщо на Стрітення холодно, то вже скоро весна.

24 лютого - Власа

Святий Улас вважається захисником свійських тварин. Після Власа невдовзі наступав піст, а отже, закінчувалися весілля.

29 лютого - Касьяна

Якщо на Кас'янів день багато снігу, то буде велика повінь.

Народна мудрість

В лютім сонце йде на літо, а зима на мороз.

Лютий - місяць вітряків і крижин.

Лютневий сніг весною пахне.

Якщо птахи сідають на верхівки дерев - перед потеплінням.

Коли галки здіймають несамовитий галас, то буде відлига.

Горобці дружно цвірінкають - на відлигу.

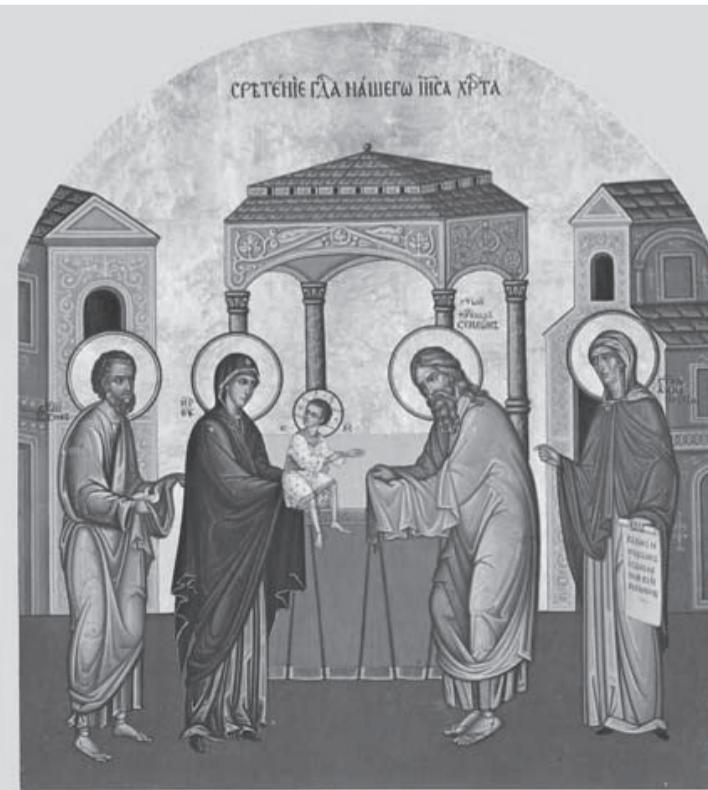
Голуби воркують - тепло віщують.

Ясний місяць - до холоднечі, а круторогий - на мороз.

Білі хмари - на мороз, ясні сутінки - на відлигу й вітер.

Сніг йде, мов крупа, - чекай на тиждень морозу.

Сніг йде, мов крупа, - чекай на тиждень морозу.

розу.

Якщо сніг гне гілля, врожай буде рясний.
Глибокий сніг узимку - на дощове літо.

БЕРЕЗЕНЬ

Свяtkи:

- 4 березня - Казимира
- 6 березня - Тимоша, Хоми, Весногрія
- 9 березня - Івана Предтечі
- 14 березня - Євдокії, Явдохи-плюща
- 15 березня - Федота
- 18 березня - Конона
- 22 березня - Сорок святих, або Сорок мучеників
- 30 березня - Теплого Олекси
- 31 березня - Кирила

Весна - початок Нового року

У кожного з нас своя улюбленна пора року. І все ж одна з них навіює особливу радість. Мова йде про весну. У давнину це був початок Нового року. Наші далекі пращури - дайбожичі - пов'язували з весною своє новоліття.

Перший весній місяць нерідко вважають господарем полів та лісів. Довкола вже зникли снігові кучугури, на обійстях заяріли під паркім сонцем цятки талої води, на пагорбах почала тужавіти земля, прокльовуючись ранньою травичкою. Радісно попискують синички, а табунці горобців галасливо вирішують свої "папутоцькі стосунки"...

Березень - найочікуваніший місяць селянина. Впродовж усієї зими він жив надією на час, коли земля прокинеться од зимової сплячки і він на повні груди вдихне теплого повітря, щоб нарешті прокласти першу рахманну борозну. Та перш ніж вийти в поле, хлібороби з нетерпінням чекали, коли офіційно завітає в гості довгожданна господиня - весна. Її справжній прихід пов'язували зі святом Явдохи, що припадає на 14 березня. До цього дня випікали обрядове печиво, так звані веснянки. Дівчата та хлопці брали їх у долоні і з простягнутими руами йшли на околицю села - до левади, щоб закликати в гості весну-красну. Цей ритуальний хід супроводжувався піснями та обрядовими сценками.

Перші ознаки весни

Першими ознаками приходу весни вважався посвист байбака. "Просвистів байбак, - казали в народі, - ховай у затінок сіряк!"

Другою прикметою приходу весни був приліт з теплих країв вівсянок - найперших перелітних птахів.

З Кононового дня - 18 березня - починається весняний сонцеворот. Під цю пору день переважає ніч. Напередодні матері й бабусі випікали з тіста для дітлашків безліч різноманітних фігурних птахів. Таке обрядове печиво називали "жайворонками". Уранці ними прикрашали сади та подвір'я.

Календарна весна, як уже мовилося, співпадала з Євдохами, але справжній прихід вважався на Олексу (30). Цей день так і називали в народі - Теплий Олексій. Особливим пошанівком користувався цей день у пасічників. Вони виносили бджіл на перший обліт на пасіку.

І все ж остаточним утвердженням весни вважалося Благовіщення, котре припадає на 7 квітня за новим стилем (25 березня за старим). З цього дня можна було починати ранню оранку.

Давнина. Традиції та обряди

Давньоруська назва березня - "сухий", але в народному лексиконі існували інші наклички: "капельник", "протальник", "зимобор" ...

Під цю пору остаточно вже закінчувалися молодіжні розваги - досвітки й веснорниці. Згодом, як тільки-но заквітнуть луки, дівчата та хлопці сходилися на левадах, щоб розпочати цикл веснянок та гайвок. Але то буде в квітні.

У березні починали заготовляти традиційні нопої - кленовий та березовий соки. Заготовлену ридину зливали в діжу, заправляли смаженим ячменем або сухофруктами з груш-дичок і тримали в прохолодному місці. Такий напій міг зберігатися протягом декількох місяців, він був

смачним та корисним, а тому і популярним у народі.

Відтак березень - особливий місяць. Він, як мовиться в народі, і усміхнеться, і заплаче, і ошикіться крутим нором.....

Свяtkи:

4 березня - Казимира

6 березня - Тимоша, Хоми, Весногрія

Вважалося, що в цей день весна вже прийшла до дверей. "Прийшов Хома, вважай, зими нема".

9 березня - Івана Предтечі

У цей день птахи повертаються з вирію і шукають місця для гнізд.

14 березня - Євдокії, Явдохи-плющихи

За старим стилем це перший день весни. В цей день люди особливо пильнували, якою буде погода, щоб запрогнозувати весну і літо.

Як вода капає зі стріх, то ще довго буде холодно.

Який вітер на Євдохи, такий буде і до Покрови.

Якщо сонечно, то буде врожай на огірки, а коли з дощем, то літо мокре й тепле.

У весь день погожий - усе літо пригоже.

15 березня - Федота

18 березня - Конона

Святкували власники коней. Конон - покровитель коней.

22 березня - Сорок святих, або Сорок мучеників

Вважається, що з цього дня має розпочатися справжня весна, а тому матері випікали з тіста по сорок "жайворонків" для дітей, що закликали весну.

Хоч цей день і вважався провісником весни, але люди вірили, що ще можуть бути 40 приморозків.

Якщо в цей день тепло, то стільки днів утримається гожа днина, а холодно - бути сорока морозам.

Коли хмарно і мороз, то скоро буде тепло і можна сіяти.

30 березня - Теплого Олекси

Цей день вважався весняним - скресала крига, починалися весняні повені, хоч земля, як вважали, має розмерзнутися після первого грому. Люди готували польовий інвентар.

На Теплого Олексу діставай вулики.

На Олексу риба-щука хвостом лід розбиває.

На Олекси кидай сани, готуй воза.

На Олексія з гір вода, зі ставу риба.

31 березня - Кирила

У цей день часто псується дорога і бувають заморозки.

Січень

**Бажаємо сонця без хмарин,
Ласкавих променів-перлин,
Купатись в щасті й добрі¹
На довгі-довгі роки золоті!**

Лютий

Бережок Світлана Михайлівна
Голота Ольга Анатоліївна
Іваницьева Ольга Анатоліївна
Мазур Ірина Анатоліївна
Павліченко Ольга Іванівна
Геркалюк Галина Володимирівна
Томкова Тетяна Василівна

Жиліна Людмила Володимирівна
Молодова Наталія Анатоліївна
Проданець Лілія
Довгань Ірина Іванівна
Господарчук Віктор Миколайович
Коцьона Наталя Станіславівна
Капітанчук Валентина Олександровна
Веретянова Олена Олегівна

ПОЗДРАВЛЯЕМ

С Днем Рождения Наилучшего в мире человека и куратора 44 группы Черныш Тамару Николаевну!

И пожелать:

Чтоб всегда под счастливой звездой
Вас судьба по дороге вела.
В доме чтоб полноводной рекою
Жизнь спокойно и тихо текла.
Пусть вам дом лишь друзья посещают
Стороною обходят несчастья,
От души мы добра Вам желаем,
Долгой жизни, здоровья и счастья!

С наилучшими пожеланиями от Нины и Тани

НОВИНИ СПОРТУ

З 6 по 7 лютого проводилися змагання з баскетболу серед юнаків за програмою Спартакіади учнів ПТНЗ області. у змаганнях брали участь 16 команд навчальних закладів, які були розподілені на 4 зони.

У нашій зоні, крім нас, були команди ДПНЗ "ВМВПУ сфери послуг № 19", Михайлівського професійного аграрного ліцею та ДПТНЗ "ЦПТО" Вінницької області. Згідно із жеребкуванням

наша команда провела дві зустрічі - з командами Михайлівки та Мазурівки, де ми перемогли з рахунком 70:34 та 64:35 відповідно, зайняли перше місце в зоні і вийшли до фіналу.

у фіналі нашими супротивниками були команди ДПТНЗ "Козятинське міжрегіональне вище професійне училище залізничного транспорту", у результаті ми перемогли Козятинське училище з рахунком 48: 19, а в боротьбі за 1 місце ми здобули перемогу над командою ВХПТУ № 5 з рахунком 34:23 і зайняли 1 місце серед команд ПТНЗ області.

у складі нашої збірної команди брали участь:

Білоус Володимир гр№33
Білоус Андрій гр№33
Білоус Віктор гр№18
Бойко Віктор гр№42
Будяк Сергій гр№50
Огерчук Олексій гр№18
Палагнюк Олег гр№18
Ратич Олександр гр№21
Шумний Вадим гр№26
Тренер команди Харченко Юрій Олександрович

Питання стипендіального забезпечення

(Згідно ст. 56 Закону України "Про державний бюджет України на 2009 рік" від 26.12.2008р. №835 - VI)

З 1 січня 2009 року розмір мінімальної ординарної (звичайної) академічної стипендії для учня професійно - технічного навчального закладу становитиме 200 гривень на місяць, для студента вищого навчального закладу I-II рівня акредитації - 400 гривень на місяць, для студента вищого навчального закладу Ш - IV рівня акредитації - 530 гривень на місяць.

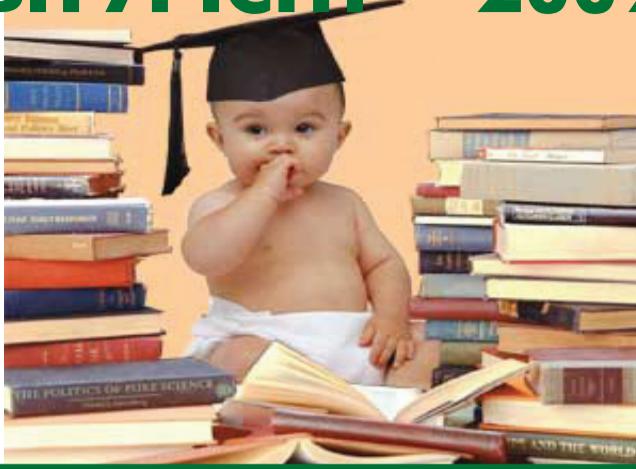
Для учнів професійно - технічних та студентів вищих навчальних закладів - I-IV рівня акредитації з числа дітей сиріт та дітей, позбавлених батьківського пілкування, з 1 січня 2009 року стипендія встановлюється в розмірах відповідно 550 та 1160 гривень на місяць.

ВІДСТРОЧКА ВИПЛАТИ ДОПОМОГИ - ТЕПЕР І ДЛЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ЗА УГОДОЮ СТОРІН
(п.п. 1, 13 та 14 ст. 4 р. I, ст. 1 р. II Закону № 799)

Прикра новина для осіб, звільнених за угодою сторін (п. 1 ст. 36 КЗпП). Якщо рініше вони мали право на отримання допомоги з дати набуття статусу безробітної особи, то з 13.01.09р. призначення допомоги в таких випадках відкладатимуть на 90 календарних днів. Тобто її почнуть надавати лише з 91-го дня після визнання особи безробітною - у 80%-вому розмірі від розрахованої суми з подальшим зменшенням за загальним правилом. Тож працівникам уже не варто погоджуватись на звільнення за угодою сторін, краще йти через скорочення чисельності або штату.

ЗРОБИ СВІЙ ВИБІР

АБІТУРІЄНТ - 2009

Наша мета – налагодження зв'язків між учнями училища і школами міста Вінниці та області. Інформувати населення про навчальний заклад, про відпочинок та дозвілля учнів нашого училища. А також редакційний колектив робить все для того, щоб сприяти становленню громадської позиції молоді, розвиваючи творчі здібності кожного учня. Афанасій Фет написав: «Учиться у них – у дуба, у березы...». Так, людям сьогодні, які і тисячі років тому, є чому повчитися у природі. В природі виживає найсильніший. В нашому житті досягає успіху той, хто постійно самовдосконалюється та невпинно йде до своєї мети. В природі кожна тварина турбується про своє виживання. Наші сучасники роблять все, аби жити добре, жити гідно, так, щоб діти пишалися своїми батьками. Майже всі розуміють, що жити, цінуючи те, що маєш, та прагнути досягти більшого – це і є проста життєва мудрість, продиктована самою природою людини.

Тож вам, шановні учні, школярі, бажаємо понад усе цінувати свої таланти, шукати можливості для їх реалізації та використовувати ці шанси на всі 100 %. Зробіть правильний вибір. Будьте мудрими. Хай Вам щастить!

Від редактора
“Молодіжного вісника”

На базі 9 класів

Термін навчання - 2 роки 10 місяців

Юнаки та дівчата

1. «Бармен. Офіціант» .
2. «Кухар. Кондитер» .
3. «Кухар. Офіціант» .
4. «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів» .
5. «Оператор комп’ютерного набору. Обліковець» .
6. «Оператор комп’ютерного набору. Оператор комп’ютерної верстки» .

Юнаки

7. «Оператор комп’ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин» .

8. «Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електrozv’язку та проводового мовлення» (юнаки).

мовлення». Дівчата

9. «Оператор комп’ютерного набору. Оператор поштового зв’язку» .

10. «Секретар. Оператор комп’ютерного набору» .

11. «Секретар. Оператор поштового зв’язку» .

12. «Оператор електrozv’язку . Оператор поштового зв’язку» .

13. За професіями «Кухар. Кондитер», «Оператор комп’ютерного набору. Оператор комп’ютерної верстки» будуть формуватися групи з числа молоді, які мають вади слуху.

На базі 11 класів

Термін навчання - 10 місяців

Дівчата

1. «Секретар. Оператор комп’ютерного набору» .

2. «Оператор комп’ютерного набору. Оператор поштового зв’язку» .

3. «Секретар. Оператор поштового зв’язку» .

4. «Оператор електrozv’язку . Оператор поштового зв’язку» .

5. «Оператор комп’ютерного набору. Оператор комп’ютерної верстки» .

Юнаки та дівчата

6. «Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електrozv’язку та проводового мовлення» (юнаки).

7. «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів» .

8. «Кухар. Кондитер» .

9. «Кухар. Офіціант» .

Термін навчання - 1 рік 5 місяців

10. «Оператор комп’ютерного набору. Обліковець» .

11. «Оператор комп’ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин» (юнаки).

На III ступінь навчання

На базі робітничої професії з отриманням диплома молодшого спеціаліста

(позабюджетне навчання)

Юнаки та дівчата

1. «Діловодство» – 1 рік 6 місяців навчання за спеціалізацією: «Секретар, оператор комп’ютерного набору, секретар адміністративний».

Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище

запрошує на навчання

Лауреати виставки «Сучасна освіта в Україні»

2002 рік – бронзова медаль у номінації «Інноваційні технології у навченні».

2003 рік – бронзова медаль в номінації «Комп’ютеризація і інформатизація навчального процесу».

2005 рік – бронзова медаль в номінації «Упровадження профільного навчання в загальноосвітній школі».

2006 рік – срібна медаль в номінації «Комп’ютеризація і інформація навчання у загальноосвітній школі та профтехучилищі».

На базі 11 класів

3.«Комерційна діяльність» – 1рік 10 місяців.

В училищі працюють гуртки:

- вокально – інструментальний;
- хореографічний;
- сольного співу;
- художнього читання;
- декоративно – вжиткового мистецтва

Працюють спортивні секції:

- з футболу;
- з волейболу;
- з баскетболу
- з настільного тенісу;
- з легкої атлетики;
- із силової гімнастики.

Учні отримують стипендію в розмірі 200 гривен

- Статті публікуються в порядку обговорення.

- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.

- Редакція залишає за собою право редактувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.

- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції

Свідоцтво про реєстрацію
Серія ВЦ № 696-54-R
Редакція: (0432) 27-45-64

Назва видання: Молодіжний Вісник
Відділ розповсюдження: (0432) 27-44-63
Тираж: 1300 шт.
Рекомендована ціна: договірна
Видавець: "ВМВПУ"

Редакційна колегія "ВМВПУ"
Редактор: Тютюнник М.М.
Літ редактор: Ластівка І.В., Боровська В.В., Драчук Н.В., члени учнівського свіморядування
Комп’ютерна верстка: Олексієнко Г.П.
Адреса редакції: м. Вінниця, вул.Червоноармійська, 5

Віддруковано в друкарні ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед", м. Вінниця, вул. Чехова, 12а. Телефон: 8 (0432) 63-07-97, 63-50-55
Тираж 1300 прим. Замовлення №80901 80906